แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
แก้ไขแผน ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ
อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด

www.chanuwan.go.th

โทรศัพท์.๐-๔๓๖๖-๙๔๒๔

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ
เรื่อง ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕
****

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองสวนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจนุเบกษา รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ได้อนุมัติแผนดังกล่าว วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ วรรคสอง “เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบ พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย (รายละเอียดตามแบบการแก้ไขแผนพัฒนาที่แนบท้ายประกาศนี้) โดยให้มีผลนับตั้งแต่ ณ วันประกาศเป็นต้นไป ทั้งนี้ สามารถขอดูหรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด โทรศัพท์ ๐๔๓-๖๖๙๔๒๔

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

(นายพหลยุทธ บทมูล)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ไปแล้วนั้น เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ไปแล้วนั้น แต่ทั้งนี้ เนื่องจากว่าองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองสวนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจนุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบและหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ จึงอนุมัติแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

(ลงชื่อ) .....ผู้อนุมัติ

(นายพหลยุทธ บทมูล)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด

****

๑. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ

๒. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ เรื่อง แนวทางการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่องเดิม	แก้ไขเป็น
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค ประกอบด้วย ๑. แผนพัฒนาชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๑๕๘๐) ๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ๓. แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕ ฉบับทบทวน) ๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ๕. แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ ฉบับทบทวนปี พ.ศ.๒๕๖๔) ๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) ๗. Thailand ๔.๐ ๘. ยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอพนมไพร (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) ๙. นโยบายของคณะผู้บริหาร (นายกัมพล เกาะกิ่ง) ๑๐. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ	**ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค ประกอบด้วย ๑. แผนพัฒนาชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๑๕๘๐) ๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๓. การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ๔. แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๕. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๕) ๖. แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๗) ๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๘. ยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอพนมไพร (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ฉบับทบทวนปี พ.ศ.๒๕๖๕) ๙. นโยบายของคณะผู้บริหาร (นายพหลยุทธ บทมูล) ๑๐. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ ดังนี้

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือนและปัจเจกบุคคล ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่น และความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น เศรษฐกิจมีความสามารถสร้างรายได้ทั้งหมดจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือ เครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม และมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยแบ่งออกเป็น ๖ ด้าน โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

๑. ด้านความมั่นคง มี ๗ ข้อ คือ

๑. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชั่น สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๓. การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

๔. การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

๕. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ รักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

๖. การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๗. การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มี ๖ ข้อ คือ

๑. การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

๒. การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะ ผู้ประกอบการ ยกระดับคุณภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

๔. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

๕. การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้วยการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

๖. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มี ๕ ข้อ คือ

๑. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๒. การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

๓. ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

๔. การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๕. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม มี ๕ ข้อ คือ

๑. สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

๒. พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๓. มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๔. สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

๕. พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี ๖ ข้อ คือ

๑. จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๒. วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

๓. การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕. การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖. การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มี ๘ ข้อ คือ

๑. การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

๒. การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

๓. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

๔. การต่อต้านด้านทุจริตและประพฤติมิชอบ

๕. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นทาส

๖. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

๗. ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

"ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

มั่นคง

- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย
- สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

มั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน
- มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ

ยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
- มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก
- คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สอง ของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมาย ของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียน ของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพล ต่อองคาพยพต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึง การยกร่างแผน นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญ กับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิต ของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่มีแนวโน้ม ของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้ ๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษาต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล

ในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน และพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองคาพยพต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากล าบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถ

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

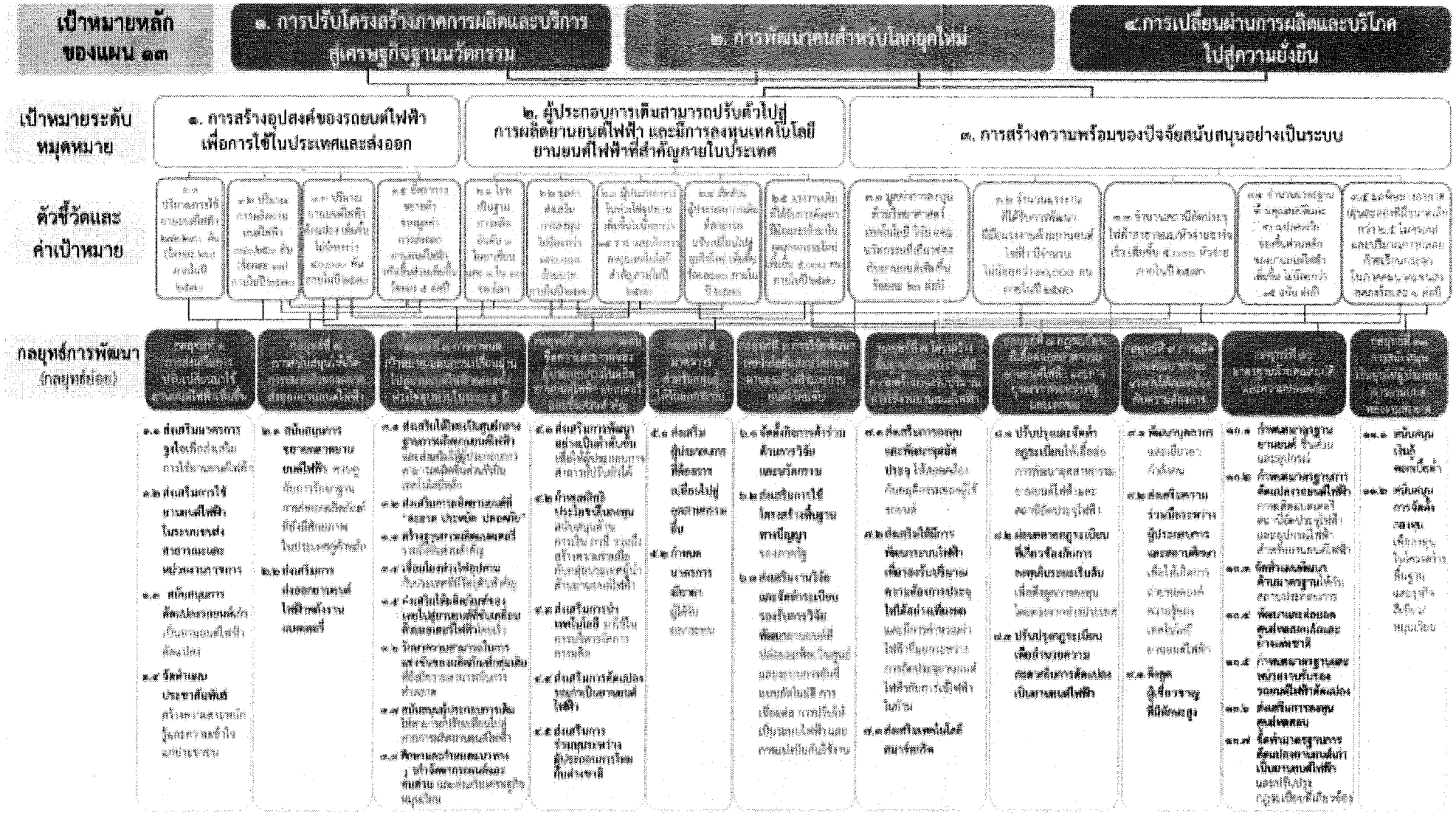

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

Activate

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

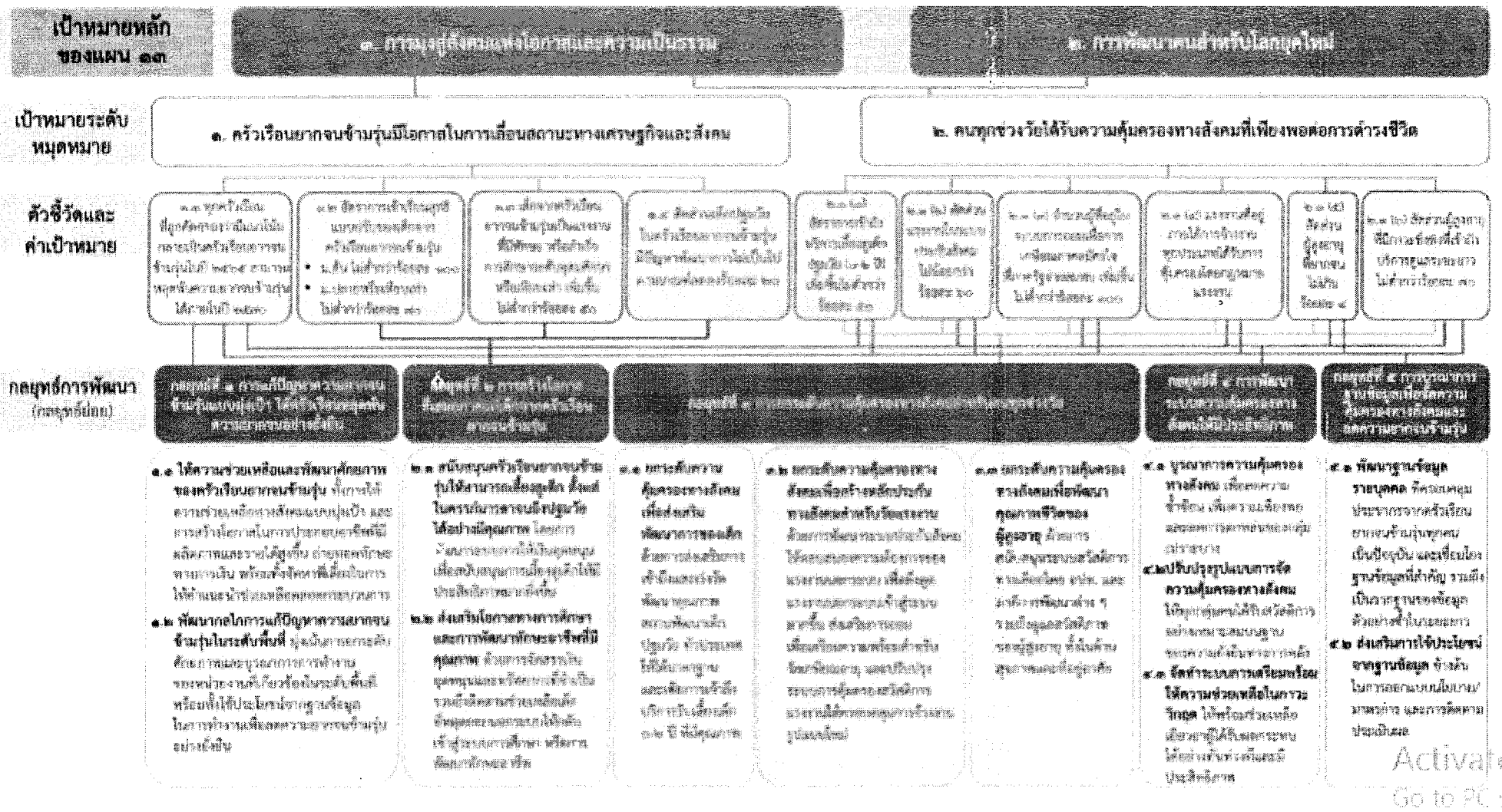
หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

Activate
Go to PC se

๑๙,๐๘๘.๙๗ บาท/เดือน หรือเพิ่มขึ้นร้อย ละ ๒๕.๒๘ ในปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นอัตราการเพิ่มที่สูงสุดของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

๒.๒.๓ ข้อมูลด้านเกษตรกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๓๑,๔๒๓.๘๗ ตาราง กิโลเมตร หรือประมาณ ๑๙,๖๓๙,๙๑๘ ไร่ มีพื้นที่การเกษตร ๑๓,๕๘๕,๔๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๑๗ ของพื้นที่ กลุ่มจังหวัด โดยอยู่ในเขตชลประทาน๒,๒๒๕,๒๐๙ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๘ ของพื้นที่การเกษตร หรือร้อยละ ๑๑.๓๓ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด มีครัวเรือนเกษตรกร ๗๐๕,๔๓๖ ครัวเรือน

๒.๑.๔ ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง สาขาอุตสาหกรรม มี มูลค่า ๑๐๕,๓๓๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๐ของ GPCPก ลุ่ มจั งหวัดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมูลค่าเป็นอันดับ ๒ ของ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๑ มีมูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมสูงสุด ๑๓๘,๕๐๒ ล้านบาท และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่าการผลิตน้อยที่สุด ๑๓,๓๕๒ ล้านบาท เมื่อพิจารณาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พบว่าจังหวัดขอนแก่น มูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด สาขาอุตสาหกรรม ๗๗,๕๐๔ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๓.๕๘ รองลงมาคือจังหวัดกาฬสินธุ์ ๑๐,๗๘๖ ล้านบาท มหาสารคาม ๙,๐๕๓ ล้านบาท และร้อยเอ็ด ๗,๙๘๘ ล้านบาท

๒.๑.๕ ด้านการท่องเที่ยว

๑) แหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เช่น กู่มหาธาตุ กู่สันตรัตน์ พระธาตุนาดูน พระพุทธรูปยืนมิ่งมงคล ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ที่จังหวัด มหาสารคาม กู่กาสิงห์กู่พระโกนา ปรางค์กู่ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่จังหวัดร้อยเอ็ด และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ที่น้ำตกตาดทอง น้ำตกผานางคอย น้ำตกแก้งกะอาม ผาเสวย ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ บางแสน ๒ และหาดจอมทอง ที่ จังหวัดขอนแก่น แบ่งเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้ (๑) จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ พระธาตุยาคู พิพิธภัณฑ์ของดีเมืองกาฬสินธุ์ พระพุทธสถานภู ปอเมืองฟ้าแดดสูงยาง หาดดอกเกด เขื่อนลำปาว หมู่บ้านวัฒนธรรมโนนสง่า พิพิธภัณฑ์สิรินธร เป็นต้น

๒) จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ พระธาตุขามแก่น พระมหาธาตุแก่นนครปราสาทเปือยน้อย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์และซากไดโนเสาร์ อ.ภูเวียง ผ้าไหมมัดหมี่ อ.ชนบท อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติน้ำพองอุทยานแห่งชาติภูเวียง อุทยานแห่งชาติภูเก้า - ภูพานคำ เขื่อนอุบลรัตน์ จุดชมวิวหินช้างสี เป็นต้น

๓).จังหวัดมหาสารคามได้แก่พระธาตุนาดูนพิพิธภัณฑ์นครจัมปาศรีวัดหนองหูลิงเขตห้ามล่าสัตว์ป่าดูนลำพันวนอุทยานโกสัมพีสะพานไม้แกดำ อุทยานมัจฉาโขงกุดหวาย เป็นต้น

๔) จังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ บึงพลาญชัย พระมหาเจดีย์ชัยมงคล วนอุทยานผาน้ำย้อย ปรางค์กู่ กู่พระโกนา กู่กาสิงห์ ทุ่งกุลาร้องไห้เป็นต้น และหอโหวด ๑๐๑ ๒) สถานการณ์ท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๗,๗๑๕,๗๗๔ คน เป็นชาวไทย ๗,๖๒๕,๙๔๙ คน ต่างชาติ ๙๙,๙๘๐ คน จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๔.๑๒ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒๑,๐๘๗ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๐๓ จากช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๖๐ เมื่อเปรียบเทียบกับภาคพบว่ามีสัดส่วนของจำนวนนักท่องเที่ยวร้อยละ ๑๗.๙๖ และสัดส่วนของรายได้ร้อยละ ๒๑.๖๘ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น ๕,๓๐๒,๗๙๕ คน รองลงมาคือ จังหวัด ร้อยเอ็ด ๙๒๘,๖๑๓ คน จังหวัดกาฬสินธุ์ ๗๖๑,๖๔๕ คน และจังหวัดมหาสารคาม ๗๒๒,๗๒๑ คน และจังหวัด ขอนแก่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุด จำนวน ๑๗,๒๓๑ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดร้อยเอ็ด ๑,๔๗๓ ล้านบาท กาฬสินธุ์ ๑,๒๒๓ ล้านบาท และมหาสารคาม ๑,๑๖๐ ล้านบาท

จากสถานการณ์ติดเชื้อไวรัสโคโร่น่า ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานขอนแก่น ได้ประมาณการผู้มาเยี่ยมเยือน และรายได้จากการท่องเที่ยวกล่อมจังหวัดในปี ๒๕๖๓ (มกราคม –

กรกฎาคม ๒๕๖๓) รายละเอียดดังนี้ จังหวัดกาฬสินธุ์มีอัตราการเข้าพักร้อยละ ๒๑.๘๙ ลดลงร้อยละ ๓๓.๔๑ จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน ๑๗๔,๒๖๒ คน ลดลงร้อยละ ๕๘.๔๐ รายได้จากการท่องเที่ยว ๒๔๓.๙๑ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๖๕.๒๑ ค่าใช้จ่ายต่อทริป ๑,๓๙๙.๖๗ บาท/คน/ทริป ลดลงร้อยละ ๑๖.๓๘

๒.๑.๖ รายได้จากการจำหน่ายผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมี ผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีอัตลักษณ์ เฉพาะ คือ ผ้าไหมแพรวา (กาฬสินธุ์) ผ้าไหมมัดหมี่ (ขอนแก่น) ผ้าไหมสร้อยดอกหมาก (มหาสารคาม) และผ้าไหมสาเกตุ (ร้อยเอ็ด) ในปี ๒๕๖๐กลุ่มจังหวัดฯ มีมูลค่าการจำหน่าย ผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน๑,๘๒๕,๔๒๑,๒๖๐ บาทโดยจังหวัดขอนแก่น มี รายได้จากการจำหน่ายผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชนมากที่สุด ร้อยละ๕๘.๕๑ ของมูลค่ารวมกลุ่มจังหวัด รองลงมาคือ จังหวัดมหาสารคาม ร้อยละ ๑๕.๙๔ จังหวัดกาฬสินธุ์ร้อยละ๑๔.๐๘ และจังหวัดร้อยเอ็ด ร้อยละ ๑๑.๔๖ ตามลำดับ ในภาพรวมพบว่ากลุ่มจังหวัดมีรายได้ จากการจำหน่ายผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี ๒๕๖๐มีมูลค่าจากการจำหน่าย เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๙คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๘๕

๒.๓ ด้านสังคมและความมั่นคง

๒.๓.๑ ข้อมูลประชากร กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีประชากรทั้งสิ้น ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ รวมทั้งสิ้น ๕,๐๖๑,๔๙๖ คน แยกเป็นชาย ๒,๔๙๕,๖๙๘ คน หญิง ๒,๕๕๘,๔๖๘ คน ความหนาแน่นของประชากร โดยเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๖๑ คน/ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดขอนแก่น มีประชากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๗ ของประชากรในกลุ่มจังหวัดฯ รองลงมาได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และมหาสารคาม

๒.๓.๒ ด้านแรงงานและผลิตภาพแรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่อยู่ในวัย แรงงาน ๓.๖๔ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๗๔ ของประชากรกลุ่มจังหวัด โดยเป็นกำลังแรงงาน ๒.๔ ล้านคน คิดเป็น ร้อยละ ๔๕.๖๕ ของประชากรกลุ่มจังหวัด และร้อยละ ๗๐ ของวัยแรงงาน มีผู้ว่างงาน ๑๙,๐๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ ของกำลังแรงงาน และร้อยละ ๐.๕๒ ของประชากรวัยแรงงาน

๒.๓.๓ ด้านการศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีจำนวนสถาบันการศึกษาทั้งสิ้น ๔,๑๑๒ แห่ง โดยแยกเป็นสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๑๓ แห่งโรงเรียน ๓,๒๘๙ แห่งสถาบันการอาชีวศึกษา ๗๕ แห่ง และ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ๗๓๙ แห่ง

๒.๓.๔ ด้านสาธารณสุข มีสถานพยาบาลทั้งของภาครัฐและเอกชนรวมทั้งหมด ๘๔ แห่ง แบ่งเป็นโรงพยาบาลชุมชน ที่มีขีดความสามารถระดับปฐมภูมิ (Primary Care) โดยมีจำนวนเตียง ๑๐ - ๑๒๐ เตียง จำนวน ๗๑ แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป ที่มีขีดความสามารถระดับทุติยภูมิ (Secondary..Care)โดยมีจำนวนเตียง ๑๒๐ - ๕๐๐ เตียง จำนวน ๔ แห่ง และ โรงพยาบาลศูนย์ ที่มีขีดความสามารถระดับตติยภูมิ (Tertiary..Care)๒ แห่ง และโรงพยาบาล เฉพาะทาง จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ และศูนย์หัวใจสิริกิติ์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจังหวัดที่มีสถานพยาบาลมากที่สุด คือจังหวัดขอนแก่น (๓๑ แห่ง) รองลงมาจังหวัด ร้อยเอ็ด (๒๑ แห่ง) จังหวัดกาฬสินธุ์ (๑๒๐ แห่ง) และจังหวัดมหาสารคาม (๑๔ แห่ง)

๒.๓.๕ ปัญหาความยากจน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีสัดส่วนจำนวนคนจนเมื่อเปรียบเทียบ ด้านรายจ่าย ปี พ.ศ.๒๕๖๑ จำนวน ๕๓๗,๖๐๐ คน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๐๔ จากช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๕๙โดย จังหวัดที่มีสัดส่วนจำนวนคนจนมากที่สุดคือ จังหวัดกาฬสินธุ์ (๒๖๖,๒๐๙ คน) รองลงมาคือจังหวัดมหาสารคาม (๙๒,๘๘๘ คน) จังหวัดร้อยเอ็ด (๘๐,๗๐๖ คน) และจังหวัดขอนแก่น (๓๑,๖๐๕ คน)

๒.๓.๖ ด้านปัญหาอาชญากรรม/ยาเสพติด ในปี ๒๕๖๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีคดีอาชญากรรม จำนวน ๑๕,๔๐๕ คดี โดยแยกเป็นความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย จำนวน ๘๘๓ คดี ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ๓,๒๕๙ คดี และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและการซื้อขายยาเสพติด จำนวน ๑๗,๐๘๗ คดี จังหวัดที่มีคดีอาชญากรรมมากที่สุด คือ จังหวัดขอนแก่น (๗,๖๙๖ คดี) รองลงมาคือ จังหวัดร้อยเอ็ด (๓,๗๓๕ คดี) กาฬสินธุ์ (๓,๓๑๙ คดี) และ มหาสารคาม (๓,๒๒๐ คดี)

๒.๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กักน้ำ การขุดเจาะบ่อบาดาลสระน้ำในไร่นา และระบบการกระจายน้ำในไร่นา เพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำ ด้านการเกษตรและการบริหารจัดการน้ำให้การใช้น้ำเพื่อการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) เกษตรกรยังทำการเกษตรแบบดั้งเดิม ทำให้ใช้ระยะเวลาในการกระบวนการเพาะปลูก นานและมีต้นทุนการผลิตที่สูง จึงต้องปรับเปลี่ยนการทำเกษตรดั้งเดิม ไปสู่เกษตรสมัยใหม่ โดยส่งเสริมการนำ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ มาใช้ในการทำการเกษตรให้เพิ่มมากขึ้น

(๓) ปัญหาตลาดรองรับสินค้าเกษตร เนื่องจากเป็นสินค้าที่ผลิตเฉพาะฤดูกาล มีผู้ผลิตจำนวนมาก และเป็นการผลิตจำนวนมาก จึงส่งผลต่อปัญหาราคาตกต่ำ และราคาสินค้าทางการเกษตรมีความ ผันผวน ไม่แน่นอน ทำให้เกษตรกรมีรายได้จากการขายผลผลิตไม่คุ้มทุน จึงต้องส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรใน รูปแบบสหกรณ์และพัฒนากระบวนการผลิตไปสู่เกษตรอินทรีย์ รวมถึงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากการเกษตรที่ หลากหลาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของพืชเศรษฐกิจหลัก

๔.๒.๓ ด้านการท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๗,๗๒๓,๓๘๑ คน เป็นชาวไทย ๗,๖๒๓,๔๔๘ คน ต่างชาติ ๙๙,๙๓๓ คน จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๔.๔๐ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒๑,๐๘๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๘๘ จากช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๖๐ เมื่อเปรียบเทียบกับภาคพบว่ามีสัดส่วน ของจำนวนนักท่องเที่ยวร้อยละ ๑๗.๙๘ และสัดส่วนของรายได้ร้อยละ ๒๑.๖๗ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น จำนวน ๕,๓๐๒,๗๙๕..คน รองลงมาคือ ๓๘ จังหวัดร้อยเอ็ด ๙๓๖,๒๒๐ คน จังหวัดกาฬสินธุ์๗๖๑,๖๔๕ คน และจังหวัดมหาสารคาม ๗๒๒,๗๒๑ คน ตามลำดับ และจังหวัดขอนแก่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุด จำนวน ๑๗,๒๓๑ ล้านบาท รองลงมาคือจังหวัดร้อยเอ็ด ๑,๔๖๕ ล้านบาท กาฬสินธุ์๑,๒๒๓ ล้านบาท และมหาสารคาม ๑,๑๖๐ ล้านบาท ตามลำดับ

ประเด็นที่ยังเป็นปัญหา คือ

(๑) แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด หลายแห่งยังไม่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูให้มีศักยภาพ และได้มาตรฐาน นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งยังมีระยะทางที่ห่างไกลกันมาก และยังขาดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดและจังหวัดในกลุ่มจังหวัด จะต้องพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ ให้ดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวตามความต้องการของตลาด อาทิ การท่องเที่ยววิถี ชุมชน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว เพื่อการประชุมและนิทรรศการ

(๒) มาตรฐานและคุณภาพการบริการและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว จะต้องพัฒนา ยกระดับสู่มาตรฐานในระดับสากล และพัฒนาระบบการให้บริการในรูปแบบใหม่ที่ทันสมัย และเชื่อมโยงธุรกิจบริการ กับสินค้าชุมชนและกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชน

๒.๑ บทวิเคราะห์

๒.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาSWOT Analysis กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีศักยภาพและความท้าทายในการพัฒนาในหลายด้านการ ประเมินศักยภาพ สถานการณ์ปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด จำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูล อย่างรอบด้าน ทั้งปัจจัยภายนอก (โอกาส/ภัยคุกคาม) และปัจจัยภายใน(จุดแข็ง/ข้อจำกัด) เพื่อเป็นข้อมูล ประกอบการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในรอบปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ โดยสรุปรายละเอียดการวิเคราะห์ สภาวะแวดล้อม (SWOT Analysis) ของกลุ่มจังหวัดดังนี้

๒.๑.๑. การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน

๑) จุดแข็ง (๑) เป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน (๒) เป็นแหล่งผลิตข้าวเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) คือข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ และข้าว เหนียวเขาวง (๓) มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถเป็นแหล่งน้ำเพื่อ

การเกษตรในพื้นที่ (๔) เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เช่น อาหาร และเครื่องสำอาง เป็นต้น (๕) มีประชากรวัยแรงงานเพียงพอและเป็นแหล่งผลิตแรงงานเป็นที่ยอมรับของ ผู้ประกอบการทั่วไป (๖) มีที่ตั้งได้เปรียบด้านภูมิศาสตร์ สามารถเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน (๗) มีความพร้อมด้านปัจจัยเพื่อรองรับการลงทุน เช่น การเป็นศูนย์กลางการศึกษา ศูนย์บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และมีศูนย์ราชการระดับภาค การเงินและธุรกิจ (๘) แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (๙) การผลิตสินค้าและบริการที่เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ และการศึกษาที่ได้มาตรฐาน (๑๐)สินค้าเกษตรหลากหลาย เป็นโอกาสในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมการเกษตรมากขึ้น (๑๑) มีโรงงานขนาดใหญ่แปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักจำนวนมาก (๑๒) ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น ข้าวหอมมะลิ ทุ่งกุลาร้องไห้, ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์, ผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์และผ้าไหมมัดหมี่ชนบท

๒) ข้อจำกัด (๑) มีปริมาณขยะจำนวนมากในพื้นที่ แต่ไม่สามารถกำจัดขยะได้ตามมาตรฐานโดยเฉพาะชุมชนเมืองที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว (๒) ผลผลิตทางการเกษตรมีปริมาณผลผลิตต่อไร่ต่ำส่งผลให้สินค้าการเกษตรมีมูลค่าต่ำ (๓) ปัจจัยการผลิตภาคการเกษตรมีราคาสูงส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น (๔) การเพิ่มมูลค่าจากการแปรรูปผลผลิตทางเกษตรยังไม่หลากหลาย (๕) ขาดการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ การส่งน้ำเข้าไร่นายังไม่ทั่วถึงได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพ และไม่สามารถเชื่อมโยงต่อเนื่อง ทั้ง ๔ จังหวัด (๖) แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานและครบวงจร และขาดการเชื่อมโยงเส้นทาง การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ๔๑ (๗) ความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs และการขยายการตลาดยัง ไม่เข้มแข็งและแข่งขันได้ (๘) ปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงาน / ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร (๙) ผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดค่อนข้างต่ำ (๑๐) มีสัดส่วนคนจนและมีหนี้สินสูง (๑๑) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่ำ

๒.๑.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

๑) โอกาส (๑) นโยบายการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (๒) รูปแบบการบริโภคแนวใหม่ เกิดความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัย เป็นการเพิ่ม โอกาสให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด (๓) นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากเอธานอลเป็นการเพิ่มโอกาสการผลิตสินค้า เกษตรประเภทพืชพลังงาน โดยเฉพาะ อ้อยและ มันสำปะหลัง (๔) นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farmers) ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรมาตรฐานสูง และการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร (๕) นโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของรัฐด้านคมนาคมโดยมีการวางแผนเพื่อเชื่อมโยง โครงข่ายคมนาคม และโลจิสติกส์ (ทางราง ทางถนนและทางอากาศ) ทั้งภายในและระหว่างประเทศ (๖) นโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากการวิจัย การนำเทคโนโลยี ดิจิทัลในการพัฒนาทรัพยากรในพื้นที่ให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น (๗) มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ ที่จะเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ตลอดทั้งกลุ่มจังหวัด (๘) นโยบายการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒) ภัยคุกคาม (๑) ปัจจัยการผลิตสินค้าในประเทศไทยสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีต้นทุนต่ำกว่า (๒) ปัญหาโลกร้อนทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนแล้ง) ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อ การผลิตสินค้าเกษตร (๓) ปัญหาแรงงานจากต่างประเทศ / ปัญหาความมั่นคง (๔) ปัญหาราคาสินค้าภาคการเกษตรไม่มีเสถียรภาพ และมีการปรับราคาปัจจัยการผลิตให้ สูงขึ้น (๕) มีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงอายุส่งผลต่อจำนวนแรงงาน และสวัสดิการ (๖) อาจเกิดการแข่งขันจากประเทศเพื่อนบ้านที่เข้มข้นยิ่งขึ้น (๗) จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมมีการหดตัวมากขึ้นตามการใช้จ่ายในทุกหมวดจากกำลังซื้อที่อ่อนแอรวมถึงความ และการหดตัวต่อเนื่องจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่อ่อนแอ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด มีความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจ ๔๒ ตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) ตลอดจนเป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่

๑.๔.๓ แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด

- ร้อยเอ็ดเมืองเกษตรมูลค่าสูง ท่องเที่ยววัฒนธรรมสร้างสรรค์ สุขภาพดีสังคมมีสุข -

๒. พันธกิจ

๑) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและข้าวหอมมะลิ เพื่อสร้าง

๒) พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขัน ด้านการบริการ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน

๓) พัฒนาคนให้มีคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ หลุดพ้นความยากจน

๔) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

๕) สร้างความมั่นคงภายในและส่งเสริมการให้บริการภาครัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๖) ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด(GPP) เติบโตเพิ่มขึ้น

๒) ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี หลุดพ้นความยากจน พึ่งตนเองได้

๓) รายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้น

๔. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิตภาคเกษตร และอุตสาหกรรม แปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนและการบริหาร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อลดปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงด้วยแนวคิด BCG

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

๔.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิตภาคเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

๔.๑.๑ วัตถุประสงค์

๑) เพื่อปรับโครงสร้างการผลิต ในพืชและสัตว์เศรษฐกิจ สู่ผลผลิตมูลค่าสูง

๒) เพื่อเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมภาคครัวเรือน กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรที่เกี่ยวเนื่อง ให้มีความเข้มแข็งมีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้

๓) เพื่อลดการทำเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสม และปรับสู่การทำเกษตรทางเลือกที่มีมูลค่าสูง และเหมาะสม

๔) เพื่อเพิ่มรายได้ GPP ภาคเกษตรต่อสัดส่วน GPP จังหวัดให้สูงขึ้น

๔.๑.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) สัดส่วน GPP ภาคเกษตร ต่อ GPP จังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

๒) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เป้าหมาย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) จำนวนเกษตรกรที่พัฒนาและยกระดับเกษตรกรรมสร้างมูลค่า เพิ่มขึ้น ๓,๐๐๐ รายใน ๕ ปี (พืช ๑,๕๐๐ ราย/ปศุสัตว์ ๑,๐๐๐ ราย/ประมง ๕๐๐ ราย)

๔.๑.๓ แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและยกระดับกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูงที่เหมาะสมกับพื้นที่และทิศทางของตลาด

๒) พัฒนาและส่งเสริมข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องให้และพื้นที่ที่มีศักยภาพและสินค้าเกษตรเป้าหมายสู่อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารของภูมิภาค

๓) ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร มุ่งสู่การทำการเกษตรมูลค่าสูง ตามแนวคิด BCG Model

๔) เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรเป้าหมายมุ่งสู่มาตรฐาน GAP อินทรีย์ และ GI ให้กรอบคลุม พร้อมส่งเสริม พัฒนา ทุกช่องทางการตลาด

๕) พัฒนาปัจจัยการผลิตการเกษตร ระบบจัดการ และฐานข้อมูลการเกษตรเพื่อสนับสนุนการทำเกษตรมูลค่าสูง

๔.๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และการบริการ

๔.๒.๑ วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้อุตสาหกรรมครัวเรือน วิสาหกิจชุมชน SMEs อุตสาหกรรมแปรรูปมีขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเกิดการลงทุนเพิ่มขึ้น

๒) เพื่อยกระดับการบริการและการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมให้มีมาตรฐานเป็นที่รู้จักและดึงดูดนักท่องเที่ยว นำมาสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของจังหวัด

๓) เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงโครงชายคมนาคมและโลจิสติกส์ทั้งระบบของจังหวัดเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และการบริการ

๓) เพื่อเพิ่มอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้เป็นไปในอัตราเดียวกับการขยายตัวของภูมิภาคและของประเทศ

๔.๒.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๒) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมนอกภาคการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) โครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

๔.๒.๓ แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและการท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน พร้อมยกระดับวัฒนธรรมพื้นถิ่นเพื่อเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และสร้างสรรค์

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวการค้าและการลงทุน

๓) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน และ SMEs ให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่

๔) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เติบโต

๕) พัฒนาช่องทางการตลาดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๔.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓: พัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อลดปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดี

๔.๓.๑ วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้คนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาศักยภาพเป็นคนดี มีวินัย มีความรู้ มีทักษะและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

๒) เพื่อส่งเสริมและยกระดับอาชีพและรายได้ภาคครัวเรือนให้สูงขึ้น

๓) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ และสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น

๔) เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานและแรงงานที่มีทักษะให้มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์

๕) เพื่อเพิ่มโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๔.๓.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑.๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

วิสัยทัศน์

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีบริการสาธารณะที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและประโยชน์ของประชาชนอย่างยั่งยืน"

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารระให้ได้ประสิทธิภาพ เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง

๒. ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์รวม

๑. ท้องถิ่นมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. เป็นท้องถิ่นมีสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐๓ แห่ง/ปี)

๒. จำนวนชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐แห่ง/ปี)

๓. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๔. จำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้นอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น (จำนวน ๕ แห่ง/ปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน

๒. พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. พัฒนาด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการจราจร

๔. บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและการเรียนรู้ของประชาชนในการฟื้นฟู ปลูกป่า การป้องกันการบุกรุกป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำ และป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพ มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ

๒. ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็ง สมานฉันท์ เกื้อกูล เอื้ออาทรต่อกัน

ตัวชี้วัด

๑. เด็ก/นักเรียน และเยาวชน ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน(ร้อยละ๑๐๐)

๒. ประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิต (ร้อยละ๘๕)

๓. แรงงานได้พัฒนาสู่แรงงานมีฝีมือ (ร้อยละ๕๐)

๔. ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการด้านสาธารณสุขของรัฐ (ร้อยละ๘๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ รวมทั้งสืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. พัฒนาประชาชนในจังหวัดให้มีครอบครัวอบอุ่น ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนชุมชนต้นแบบ

๓. พัฒนาศักยภาพแรงงาน ทั้งแรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบ และแรงงานวิสาหกิจชุมชนไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือ และความเชี่ยวชาญ

๔. พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะและสภาพแวดล้อม การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ ป้องกันปัญหาจากยาเสพติด ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชนและการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๖. ยกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนหลุดพ้นปัญหาความยากจน

๒. สินค้าการเกษตรของท้องถิ่นมีการเพิ่มมูลค่ามากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มอาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)

๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่สร้างขึ้น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๓. มูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การบริหาร การผลิต การค้าเพิ่มขึ้น (ร้อยละ๕ ต่อปี)

๔. จำนวนนวัตกรรมในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น (จำนวน ๕ โครงการ/ปี)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายทางการท่องเที่ยว การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทย ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการของจังหวัด

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ผลิตผลของกลุ่มอาชีพต่างๆ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ การลดต้นทุนการผลิต และการใช้พลังงานทดแทน

๔. พัฒนากระบวนการผลิตและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้เป็นเกษตรปลอดภัย สู่มาตรฐานสากลเกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๕. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

๑. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ท้องถิ่นมีการพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนประชาชนมีความสำนึกพลเมืองเพิ่มขึ้น (จำนวน ๑๒,๐๐๐ คน/ปี)

๒. การมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่างๆ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐๐)

๓. การตอบสนองความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน เสริมสร้างวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

๒. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแก้ปัญหา การปฏิรูป และการพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง

๓. บริหารแบบบูรณาการ และแบบประชารัฐ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

๔. สร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต อำนวยความยุติธรรม การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียม และเป็นธรรม

๕. ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค้าในเชิงภารกิจของรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

๖. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ สร้างบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

****

๑.๔.๕ ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาอำเภอ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๕)

เป้าหมายการพัฒนาอำเภอพนมไพร (วิสัยทัศน์ Vision) :

"พนมไพรมุ่งเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายข้าวหอมมะลิชั้นดี คู่กับการพัฒนาระบบชลประทาน พัฒนาคุณภาพคนและผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มรายได้ ส่งเสริมประเพณีและการท่องเที่ยว เสริมสร้าง คุณภาพชีวิตประชาชน"

พันธกิจ (Mission) :

" อำเภอพนมไพรมุ่งมั่นปฏิบัติงานเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน ภายใต้การบริหารจัดการที่ดีร่วมกันของทุกภาคส่วน"

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา (เป้าหมายรวม)

๑. ข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิมีมูลค่าสูงและได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้

๒. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี พึ่งตนเองได้ สังคมมีความสุข

ประเด็นการพัฒนาอำเภอ (ประเด็นยุทธศาสตร์)

ประเด็นการพัฒนาอำเภอที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็ง

เป้าประสงค์ เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์และสามารถผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย การผลิตข้าวหอมมะลิได้ปริมาณเพิ่มขึ้น จากการใช้ปุ๋ยอินทรีย์จำนวนร้อยละเพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา

กลยุทธ์ ๑. พัฒนาการผลิตข้าวเปลือกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ โดยวิธีการเกษตรที่ดีเหมาะสม : พันธุ์ดี ปุ๋ย อินทรีย์สารชีวภาพ น้ำดี เก็บเกี่ยวดี เก็บรักษาดี ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การส่งเสริมการแปรรูปข้าวหอมมะลิ

ประเด็นการพัฒนาอำเภอที่ ๒ พัฒนาความเข้มแข็งผลิตภัณฑ์ชุมชน

เป้าประสงค์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมาตรฐานและมีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย การจำหน่ายสินค้าชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ ๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับมาตรฐาน

๒. การยกระดับฝีมือกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน

๓. สร้างศูนย์รวมจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๔. พัฒนาการตลาด/แหล่งผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นการพัฒนาอำเภอที่ ๓ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบคลองส่งน้ำชลประทานตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ เกษตรกรมีระบบชลประทานอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีรายได้เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ ๑. พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กในท้องถิ่น ปรับปรุงการนำน้ำไปใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ ถ่ายโอนสนับสนุนสระน้ำในไร่นาตามทฤษฎีใหม่

๒. สร้างเครือข่ายจัดการน้ำในท้องถิ่น เช่น เครือข่ายทฤษฎีใหม่ อนุรักษ์ เฝ้าระวังภัยจากน้ำอนุรักษ์คุณภาพน้ำ

ประเด็นการพัฒนาอำเภอที่ ๔ การพัฒนาส่งเสริมประเพณีและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ ๑. มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น

๒. นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวชมประเพณีวัฒนธรรม และโบราณสถานมีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา (ร้อยละ ๒๐)

๓.๔ สร้างตลาดชุมชนให้โดดเด่น จัดบริการด้านตลาดร่วมกับเอกชนในพื้นที่ เพื่อให้พ่อค้าแม่ค้าและผู้บริโภค มีสถานที่จับจ่ายสินค้าที่ถูสุขอนามัย อาหารปลอดภัย

๓.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้ โดยพัฒนาคุณภาพสินค้า และจัดระบบการผลิตการตลาด

๓.๖ ส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานท้องถิ่น สนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน กิจกรรมการดำเนินงานของ อสม. เพื่อขับเคลื่อนการทำงานด้านสุขภาพให้กับประชาชน

๓.๗ สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคระบาดต่างๆ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่กับชีวิต และสุขภาพพลานามัยของประชาชน

๓.๘ มุ่งเน้นให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกัน และเข้าใจในการรักษาสุขภาพพลานามัยอย่างทั่วถึง

๓.๙ ประสานงานกับ อบต.กุดน้ำใส อบต.แสนสุข อบจ.ร้อยเอ็ด และกรมชลประทานหาแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้ง อย่างเป็นระบบ

๔. นโยบายด้านการพัฒนาสังคม กีฬา นันทนาการ

๔.๑ ให้การสงเคราะห์และจัดสวัสดิการแก่เด็ก ผู้ด้อยโอกาส คนพิการคนชรา และผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขในสังคม

๔.๒ รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากองค์กรต่างๆในชุมชน

๔.๓ สนับสนุนการฝึกอบรมสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.) จัดหาวัสดุอุปกรณ์และยานพาหนะใช้ในการปฏิบัติงานสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๔ จัดบริการอินเตอร์เน็ต Free Wifi ในระดับตำบล เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล เกิดการเรียนรู้ทันต่อเหตุการณ์ในโลกแห่งข้อมูลข่าวสาร

๔.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาของ อบต. และกีฬาชุมชน ชานุวรรณคัพ

๔.๖ สร้างสนามกีฬา อบต. สนามฟุตบอลหญ้าเทียม เพื่อส่งเสริมเยาวชนห่างไกลยาเสพติด

๔.๗ จัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ข้อบัญญัติงบประมาณ โครงการ กิจกรรม ให้พี่น้องประชาชนได้ทราบอย่างทั่วถึง

๕. นโยบายด้านศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี

๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนงานฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒธรรมประเพณีท้องถิ่น เช่น บุญเผวด บุญบั้งไฟ บุญตักบาตรเทโว

๕.๒ ทะนุบำรุงด้านศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนสถาน ที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน

๕.๓ ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีรดน้ำผู้สูงอายุในเทศกาลวันสงกรานต์

๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุน การร่วมกิจกรรมแห่งสายน้ำ สืบสานประเพณีวันลอยกระทง แข่งขันพายเรือ

๕.๕ ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ความสำคัญแก่สถานบันครอบครัว บ้าน วัด โรงเรียน (บวร)

๖. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติ อนามัย และสิ่งแวดล้อม

๖.๑ จัดให้มีสวนสาธารณะชุมชน สวนสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนได้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และออกกำลังกายอย่างเหมาะสม

๖.๒ บริหารจัดการขยะ และดำเนินการสร้างระบบการเก็บขยะ การกำจัดขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๓ ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และจัดหาพันธ์กล้าไม้ ให้ประชาชนเพิ่มพื้นที่การปลูกป่าเพิ่มเติม

๖.๔ ส่งเสริมสนับสนุนประชาชนให้มีการบำบัดฟื้นฟู รักษาและหวงแหนป่าดงเค็งและป่าดอนของชุมชน เพื่อความหลากหลายทางชีวภาพ

๖.๕ พัฒนาไหล่ทางระหว่างหมู่บ้านให้สะอาดสวยงาม และปลอดภัยในการเดินทางไปมาหาสู่กัน

๖.๖ บริหารจัดการกำจัดผักตบชวา จอก แหน ในแหล่งน้ำสาธารณะ

“ซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดมั่นมาตรฐาน บริหารด้วยใจเป็นธรรม”

****

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ

" ชานุวรรณน่าอยู่ ส่งเสริมความรู้ พัฒนาเศรษฐกิจ ยกระดับชีวิตให้มีสุข "

๒.๒ ยุทธศาสตร์ (Development Strategy) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน เศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

❖ **เป้าประสงค์**

๑. เพื่อให้ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน

๒. เพื่อให้ประชาชนมีระบบสาธารณูปโภค-สาธารณูปการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

๓. เพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

❖ **ตัวชี้วัด**

- จำนวนระยะทางในการก่อสร้างถนน
- จำนวนระยะทางในการปรับปรุง/ซ่อมแซมถนน
- จำนวนระยะทางในการก่อสร้างรางระบายน้ำ
- จำนวนระยะทางในการขยายเขตไฟฟ้า
- จำนวนระยะทางในการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างภายในหมู่บ้าน
- จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง
- จำนวนสถานีสูบน้ำและคลองส่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง

❖ **ค่าเป้าหมาย**

⟹ จำนวนระยะทางในการก่อสร้างถนน (๕๐๐ เมตร/ปี)

⟹ จำนวนระยะทางในการปรับปรุง/ซ่อมแซมถนน (๔,๐๐๐ เมตร/ปี)

⟹ จำนวนระยะทางในการก่อสร้างรางระบายน้ำ (๒๐๐ เมตร/ปี)

⟹ จำนวนระยะทางในการขยายเขตไฟฟ้า (๒๐๐ เมตร/ปี)

⟹ จำนวนระยะทางในการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างภายในหมู่บ้าน (๒๐๐ เมตร/ปี)

⟹ จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง (๒ แห่ง/ปี)

⟹ จำนวนสถานีสูบน้ำและคลองส่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง (๓ แห่ง/ปี)

❖ **กลยุทธ์**

๑. ดำเนินการจัดให้มีการพัฒนาสะพาน ทางเท้า ทางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ร่องระบายน้ำ เส้นทางคมนาคมภายในท้องถิ่นและระหว่างท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั่วถึง

๒. ดำเนินการพัฒนาสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า คลองส่งน้ำ ร่องระบายน้ำเพื่อการเกษตรและแหล่งน้ำธรรมชาติให้ครอบคุลมทั่วถึง

๓. ดำเนินการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้มีคุณภาพ และครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่

๔. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการวางผังเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนางานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

❖ **เป้าประสงค์**

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

๒. เด็กและเยาวชนได้รับการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามช่วงอายุ

๓. เด็กนักเรียนมีสื่อการเรียนที่ทันสมัย

๔. เด็กนักเรียนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิต ที่ดี

๔. มีอาคาร สถานที่ที่เหมาะสมกับการศึกษา การเรียนการสอน

❖ **ตัวชี้วัด**

↳ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน

↳ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ปกครอง

↳ ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ

↳ ร้อยละความพึงพอใจของผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยเอดส์

↳ ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากร

↳ ร้อยละความพึงพอใจของนักเรียน

❖ **ค่าเป้าหมาย**

⇒ ประชาชนมีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

⇒ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

⇒ ผู้ร่วมโครงการมีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

⇒ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยเอดส์ มีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

⇒ บุคลากรมีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

⇒ นักเรียนมีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

❖ **กลยุทธ์**

๑. ดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒. ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายของประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง

๓. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริมนโยบายการป้องกันโรคและควบคุมโรงติดต่อในท้องถิ่น

๔. ดำเนินการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตลอดจนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

❖ **เป้าประสงค์**

๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ประชาชนมีความรู้และมีส่วนร่วมตามระบอบประชาธิปไตย

๓. ประชาชนได้รับการช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยอย่างทันท่วงที

❖ **ตัวชี้วัด**

↳ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน

↳ ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ

❖ **ค่าเป้าหมาย**

⇒ ประชาชนมีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

⇒ ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐

❖ **กลยุทธ์**

๑. ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และสนับสนุนการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย

๒. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๓. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน เศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว

❖ **เป้าประสงค์**

๑. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถจุนเจือครอบครัวได้

๒. กลุ่มอาชีพมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้

❖ **ตัวชี้วัด**

↳ ร้อยละของสถานที่พักผ่อนและแหล่งท่องเที่ยว

↳ ร้อยละความพึงพอใจเกษตรกร

↳ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน

❖ **ค่าเป้าหมาย**

⇒ มีสถานที่พักผ่อนและแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

⇒ เกษตรกรมีความพึงพอใจ ร้อยละ ๘๐

⇒ ประชาชนมีความพึงพอใจ ร้อยละ ๘๐

❖ **กลยุทธ์**

๑. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน

๒. ส่งเสริมการลงทุน จัดให้มีและบำรุงรักษาตลาดเพื่อรองรับสินค้าของประชาชนในท้องถิ่น

๓. สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

❖ **เป้าประสงค์**

๑. เพิ่มพื้นที่ปลูกป่าและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๒. บริหารจัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธีและยั่งยืน

❖ **ตัวชี้วัด**

↳ ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจ

↳ ร้อยละของปริมาณขยะในพื้นที่ลดลง

↳ ร้อยละของการตัดไม้ทำลายป่าลดลง

↳ ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจ

❖ **ค่าเป้าหมาย**

↳ ประชาชนมีความพึงพอใจ ร้อยละ ๘๐

↳ ขยะในพื้นที่ลดลงร้อยละ ๕

↳ การตัดไม้ทำลายป่าลดลงร้อยละ ๕

↳ ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจ ร้อยละ ๘๐

❖ **กลยุทธ์**

๑. ส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

❖ **เป้าประสงค์**

๑. เพื่อส่งเสริมการกีฬา บำรุงศาสนา อนุรักศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

❖ **ตัวชี้วัด**

- ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจ
- ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการที่มีความพึงพอใจ
- ร้อยละของนักเรียนมีความพึงพอใจ

❖ **ค่าเป้าหมาย**

- ประชาชนมีความพึงพอใจ ร้อยละ ๘๐
- ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจ ร้อยละ ๘๐
- นักเรียนมีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

❖ **กลยุทธ์**

๑. พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร

❖ **เป้าประสงค์**

๑. เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมนโยบายของรัฐบาล

๒. เพื่อพัฒนาความรู้ คุณธรรม จริยธรรมให้กับบุคลากรและประชาชนทั่วไป

๓. เพื่อพัฒนาอาคาร สถานที่ทำงาน รองรับการให้บริการประชาชนที่มาติดต่อราชการได้รับความสะดวก

๔. เพื่อบริหารจัดการองค์กรให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

❖ **ตัวชี้วัด**

- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
- ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ
- ร้อยละความพึงพอใจของข้าราชการ

❖ **ค่าเป้าหมาย**

⇒ ประชาชนพึงพอใจร้อยละ ๘๐

⇒ ผู้เข้าร่วมโครงการพึงพอใจร้อยละ ๘๐

⇒ ข้าราชการมีความพึงพอใจร้อยละ ๘๐

❖ **กลยุทธ์**

๑. พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล

๒. พัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมให้กับบุคลากร สมาชิก สภาฯ และประชาชนทั่วไป

๓. พัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถให้กับบุคลากร สมาชิกสภาฯ และประชาชนทั่วไป

๔. พัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนวัสดุ-อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน

๕. พัฒนาอาคาร สถานที่ทำงานเพื่อรองรับการให้บริการแก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการได้รับความสะดวก

๖. การพัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. มีสภาพพื้นที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตร

๒. มีการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีออกสู่ตลาดและเป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญของจังหวัด

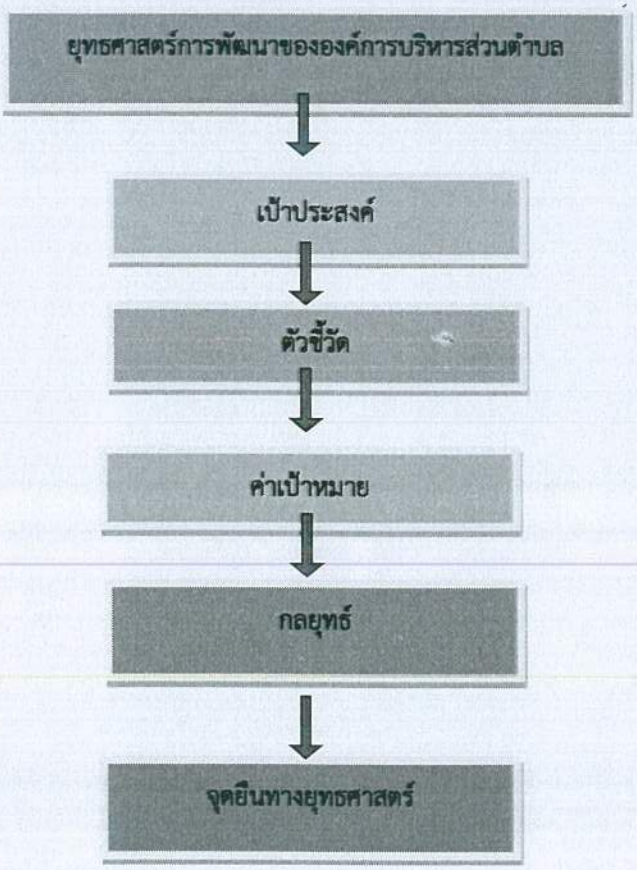
๓. เกษตรกรสามารถทำนาได้ปีละสองครั้ง ทำให้มีรายได้เสริม

ฉะนั้น ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ มีปัจจัยที่เหมาะสมต่อการพัฒนาด้านการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลชานุวรรณ

"บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาสถานีสูบน้ำให้ทันสมัย เพิ่มขีดความสามารถทางการเกษตร พร้อมส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีออกสู่ตลาด"

๒.๔ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. <u>การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น</u>

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ

องค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ได้จัดให้มีการประชาคมเพื่อรวบรวมความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่นและใช้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์ในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณในอนาคต โดยจำแนกเน้นปัจจัยเชิงบวกซึ่งเป็นจุดแข็งในการพัฒนาด้านต่างๆ ขณะเดียวกันก็ได้ศึกษาวิจัยเชิงลบและข้อจำกัดบางประการที่อาจเน้นอุปสรรคต่อการพัฒนา ดังนี้

๑. ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
• ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ • มีงบประมาณในการบริหารจัดการ	• ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจและพัฒนาอาชีพด้านต่างๆ
โอกาส (Opportunity)	**อุปสรรค (Threat)**
• เป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ • พื้นที่มีแม่น้ำชีซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลักไหลผ่าน เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้ตลอดทั้งปี • เส้นทางคมนาคมขนส่งสะดวก	• ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ แต่ต้นทุนการผลิตสูง • เกษตรกรนิยมใช้สารเคมี • เกษตรกรขาดการรวมกลุ่ม • การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นลักษณะต่างคน ต่างทำ • ค่าครองชีพสูงขึ้น • ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ • ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการสถานีสูบน้ำด้านไฟฟ้า

๒. ด้านสังคม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
• ผู้บริหารให้ความสำคัญ • เน้นภารกิจที่เป็นอำนาจหน้าที่ของอบต. • มีงบประมาณในการดำเนินการ • ติดกล้องวงจรปิดบริเวณจุดเสี่ยง	• ขาดการประชาสัมพันธ์ที่พอเพียง • การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดประสิทธิภาพ
โอกาส (Opportunity)	**อุปสรรค (Threat)**
• รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติด • มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) • มีหน่วยกู้ชีพ-กู้ภัยบริการเจ็บป่วยฉุกเฉิน	• ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจรายการให้บริการของหน่วยกู้ชีพ-กู้ภัย • ขาดการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสถาบันครอบครัว

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
● ผู้บริหารให้ความสำคัญ ● มีถังขยะไว้บริการประชาชนทุกครัวเรือน ● มีงบประมาณในการส่งเสริมการปลูกป่าในที่สาธารณะประโยชน์	● ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ● การประชาสัมพันธ์ไม่พอเพียง
โอกาส (Opportunity)	**อุปสรรค (Threat)**
● เป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ● มีบ่อขยะเพียงพอในการกำจัดขยะ ● มีถังขยะครบทุกครัวเรือน	● ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการคัดแยกขยะ ● ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาป่าไม้ของชุมชน

๔. ด้านการบริหารจัดการที่ดี

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
● ผู้บริหารให้ความสำคัญ ● เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท. ● มีการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน ● มีงบประมาณในการดำเนินการ	● ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก และมีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ทำให้การปฏิบัติงานยุ่งยากมากขึ้น
โอกาส (Opportunity)	**อุปสรรค (Threat)**
● เป็น นโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ● หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น	● ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำงานของภาครัฐ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็น เทศบาล.ทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกันเป็นองค์กรเดียวกัน
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้อปท.

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean รวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย **AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ**

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน

๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมี พม่าทาวน์ ลาวทาวน์ กัมพูชาทาวน์ ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้น คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้น เนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและด้วยความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน เศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ ต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของตำบลเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีรายได้เพิ่มขึ้น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ศาสนา อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแผ่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสเตียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบหลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทร์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลและการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

****

แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด

****

๑. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ

๒. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ เรื่อง แนวทางการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
			การเกษตร	สำนักปลัด	
๒	ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิติ	บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	
			สาธารณสุข	สำนักปลัด	
			สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
			ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
		การดำเนินงานอื่น	งบกลาง	สำนักปลัด	
๓	ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	บริหารทั่วไป	รักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
			การเกษตร	สำนักปลัด	
๔	ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
			ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	
			การพาณิชย์	สำนักปลัด	
๕	ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
			การเกษตร	กองช่าง	
๖	ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม	ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	
๗	ด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลและการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
		การดำเนินงานอื่น	งบกลาง	สำนักปลัด	

จากเดิม	แก้ไขเป็น
ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด : ยุทธศาสตร์ที่.....	**ก.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี** : ยุทธศาสตร์ที่.....
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด : ยุทธศาสตร์ที่.....	**ข.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓** : หมุดหมายที่.....
๑. ยุทธศาสตร์ของ อบต.ชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่	**ค.การพัฒนาที่ยั่งยืน** SDGs : เป้าหมายที่.....
๑.๑ แผนงาน :	**ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด** : ประเด็นการพัฒนาที่.....
	จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด : ประเด็นยุทธศาสตร์ที่.....
	๑.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่.....
	๑.๑ กลยุทธ์ : .....
	(๑) แผนงาน : .....

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงการสร้างพื้นฐาน

จากเดิม

ก.ประเด็นการพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายในและการบริหารจัดการภาครัฐ

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ของ อบต.ชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงาน : ๑. แผนงานเคหะและชุมชน

๒. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๓. แผนงานการเกษตร

แก้ไขเป็น

ก.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ :

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

ค.การพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs :

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนและการบริหาร

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ กลยุทธ์ : ๑. ดำเนินการจัดให้มีการพัฒนาสะพาน ทางเท้า ทางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ร่องระบายน้ำ เส้นทางคมนาคมภายในท้องถิ่นและระหว่างท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั่วถึง

๒. ดำเนินการพัฒนาสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า คลองส่งน้ำ ร่องระบายน้ำเพื่อการเกษตรและแหล่งน้ำธรรมชาติให้ครอบคลุมทั่วถึง

๓. ดำเนินการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้มีคุณภาพ และครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่

๔. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการวางผังเมือง

(๑) แผนงาน : ๑. แผนงานเคหะและชุมชน

๒. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๓. แผนงานการเกษตร

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

จากเดิม

ก.ประเด็นการพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด : ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพคนและสังคมให้เข้มแข็ง

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม

๑. ยุทธศาสตร์ของ อบต.ชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑.๑ แผนงาน : ๑. แผนงานการศึกษา
๒. แผนงานสาธารณสุข
๓. แผนงานสังคมสงเคราะห์
๔. แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๕. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๖. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
๗. แผนงานงบกลาง

แก้ไขเป็น

ก.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ข.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ :

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

ค.การพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs :

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด : ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อลดปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดี

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด : ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

๑.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑.๑ กลยุทธ์ : ๑. ดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายของประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง
๓. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริมนโยบายการป้องกันโรคและควบคุมโรงติดต่อในท้องถิ่น
๔. ดำเนินการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตลอดจนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๑) แผนงาน : ๑. แผนงานการศึกษา
๒. แผนงานสาธารณสุข
๓. แผนงานสังคมสงเคราะห์
๔. แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๕. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๖. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
๗. แผนงานงบกลาง

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

จากเดิม

ก.ประเด็นการพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพคนและสังคมให้เข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชน และพลังทางสังคม

๑. ยุทธศาสตร์ของ อบต.ชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑.๑ แผนงาน : ๑. แผนงานรักษาความสงบภายใน

๒. แผนงานเคหะและชุมชน

๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๕. แผนงานการเกษตร

แก้ไขเป็น

ก.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ข.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ :

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค.การพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs :

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิผลรับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด : **ประเด็นการพัฒนาที่ ๕** เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

๑.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑.๑ กลยุทธ์ : ๑. ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และสนับสนุนการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย

๒. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๓. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

(๑) แผนงาน : ๑. แผนงานรักษาความสงบภายใน

๒. แผนงานเคหะและชุมชน

๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๕. แผนงานการเกษตร

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน เศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว

จากเดิม

ก.ประเด็นการพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิ และสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

๑. ยุทธศาสตร์ของ อบต.ชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน เศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงาน : ๑. แผนงานเคหะและชุมชน
๒. แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๔. แผนงานการเกษตร
๕. แผนงานการพาณิชย์

แก้ไขเป็น

ก.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ :

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

ค.การพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs :

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืนการจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพและการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิตภาคเกษตร และอุตสาหกรรม แปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อลดปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดี

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

๑.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน เศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว

๑.๑ กลยุทธ์ : ๑. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน
๒. ส่งเสริมการลงทุน จัดให้มีและบำรุงรักษาตลาดเพื่อรองรับสินค้าของประชาชนในท้องถิ่น
๓. สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

(๑) แผนงาน : ๑. แผนงานการศึกษา
๒. แผนงานสาธารณสุข
๓. แผนงานสังคมสงเคราะห์
๔. แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๕. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๖. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
๗. แผนงานงบกลาง

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากเดิม

ก.ประเด็นการพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

๑. ยุทธศาสตร์ของ อบต.ชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากเดิม

๑.๑ แผนงาน : ๑. แผนงานเคหะและชุมชน

๒. แผนงานแผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๓. แผนงานการเกษตร

แก้ไขเป็น

ก.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี :

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ข.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ :

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

ค.การพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs :

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงด้วยแนวคิด BCG

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ :

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑ กลยุทธ์ : ๑. ส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน

(๑) แผนงาน : ๑. แผนงานเคหะและชุมชน

๒. แผนงานแผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๓. แผนงานการเกษตร

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากเดิม

ก.ประเด็นการพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

๑. ยุทธศาสตร์ของ อบต.ชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑.๑ แผนงาน : ๑. แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

แก้ไขเป็น

ก.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ข.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ :

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

ค.การพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs :

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนและการบริหาร

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

๑.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ :

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑.๑ กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ

(๑) แผนงาน : ๑. แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

๗. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร

จากเดิม

ก.ประเด็นการพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การรักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารจัดการภาครัฐ

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชน และพลังทางสังคม

๑. ยุทธศาสตร์ของ อบต.ชานุวรรณ : ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร

๑.๑ แผนงาน : ๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒. แผนงานการศึกษา

๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๕. แผนงานงบกลาง

แก้ไขเป็น

ก.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ข.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ :

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ค.การพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs :

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิผลรับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด :

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

๑.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ :

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร

๑.๑ กลยุทธ์ : ๑. พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล

๒. พัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมให้กับบุคลากร สมาชิก สภาฯ และประชาชนทั่วไป

๓. พัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถให้กับบุคลากร สมาชิกสภาฯ และประชาชนทั่วไป

๔. พัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนวัสดุ-อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน

๕. พัฒนาอาคาร สถานที่ทำงานเพื่อรองรับการให้บริการแก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการได้รับความสะดวก

๖. การพัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) แผนงาน : ๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒. แผนงานการศึกษา

๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๕. แผนงานงบกลาง

๑.แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) โดยแบ่งออกเป็น ๖ ด้าน โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

๑. ด้านความมั่นคง มี ๗ ข้อ คือ

๑. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชั่น สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๓. การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

๔. การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

๕. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ รักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

๖. การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๗. การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มี ๖ ข้อ คือ

๑. การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

๒. การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะ ผู้ประกอบการ ยกระดับคุณภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

๔. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

๕. การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้วยการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

๖. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มี ๕ ข้อ คือ

๑. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๒. การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

๓. ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

๔. การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๕. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม มี ๕ ข้อ คือ

๑. สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

๒. พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๓. มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๔. สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

๕. พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี ๖ ข้อ คือ

๑. จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๒. วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

๓. การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕. การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖. การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มี ๘ ข้อ คือ

๑. การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

๒. การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

๓. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

๔. การต่อต้านด้านทุจริตและประพฤติมิชอบ

๕. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นทาส

๖. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

๗. ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

****

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

****

๓. การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : เร่งต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิผลรับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

****

๔. แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๔.๑ พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

๔.๒ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

๔.๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

๔.๔ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

๔.๕ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๔.๖ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

****

๕. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

พ.ศ. ๒๕๖๑–๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร ให้สามารถ แข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์ระบบราง และอุตสาหกรรมอากาศยาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพ และยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

****

๖. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิตภาคเกษตร และอุตสาหกรรม แปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนและการบริหาร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อลดปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงด้วยแนวคิด BCG

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

****

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

****

๘. ยุทธศาสตร์ (Development Strategy) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชานุวรรณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน เศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

❖ **กลยุทธ์**

๑. ดำเนินการจัดให้มีการพัฒนาสะพาน ทางเท้า ทางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ร่องระบายน้ำ เส้นทางคมนาคมภายในท้องถิ่นและระหว่างท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั่วถึง

๒. ดำเนินการพัฒนาสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า คลองส่งน้ำ ร่องระบายน้ำเพื่อการเกษตรและแหล่งน้ำธรรมชาติให้ครอบคุลมทั่วถึง

๓. ดำเนินการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้มีคุณภาพ และครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่

๔. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการวางผังเมือง

❖ **แผนงาน**

๑. เคหะและชุมชน ๒. อุตสาหกรรมและการโยธา ๓. การเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

❖ **กลยุทธ์**

๑. ดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒. ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายของประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง

๓. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริมนโยบายการป้องกันโรคและควบคุมโรงติดต่อในท้องถิ่น

๔. ดำเนินการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตลอดจนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

❖ **แผนงาน**

๑. การศึกษา ๒. สาธารณสุข ๓. สังคมสงเคราะห์ ๔. ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

๕. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๖. อุตสาหกรรมและการโยธา ๗.งบกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

❖ **กลยุทธ์**

๑. ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และสนับสนุนการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย

๒. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๓. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

❖ **แผนงาน**

๑. รักษาความสงบภายใน ๒. เคหะและชุมชน ๓. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๔. อุตสาหกรรมและการโยธา

๕.การเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน เศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว

❖ **กลยุทธ์**

๑. ดำเนินการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน

๒. ส่งเสริมการลงทุน จัดให้มีและบำรุงรักษาตลาดเพื่อรองรับสินค้าของประชาชนในท้องถิ่น

๓. สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

❖ **แผนงาน**

๑. เคหะและชุมชน ๒. ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๓.การเกษตร ๔. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๕.การพาณิชย์ ๖.สาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

❖ **กลยุทธ์**

๑. ส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน

❖ **แผนงาน**

๑. เคหะและชุมชน ๒.อุตสาหกรรมและการโยธา ๓.การเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

❖ **กลยุทธ์**

๑. พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ

❖ **แผนงาน**

๑. ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร

❖ **กลยุทธ์**

๑. พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล

๒. พัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมให้กับบุคลากร สมาชิก สภาฯ และประชาชนทั่วไป

๓. พัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถให้กับบุคลากร สมาชิกสภาฯ และประชาชนทั่วไป

๔. พัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนวัสดุ-อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน

๕. พัฒนาอาคาร สถานที่ทำงานเพื่อรองรับการให้บริการแก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการได้รับความสะดวก

๖. การพัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาล

❖ **<u>แผนงาน</u>**

๑. การบริหารงานทั่วไป ๒.การศึกษา ๓.สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๔. อุตสาหกรรมและการโยธา ๕. งบกลาง

****

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

ส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างแพลตฟอร์มหรือช่องทางให้ทุกภาคีมีโอกาส แสดงความคิดเห็น เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาของชุมชน และร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานในระดับพื้นที่อื่น ๆ ในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ซึ่งจะช่วยฟื้นฟูให้ชุมชนเข้มแข็ง และสนับสนุนให้ชุมชนเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ผ่านการเสริมสร้างความร่วมมือกับประชาคมและองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเด็น การพัฒนาที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค

๕. การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ครอบคลุมทั้งการติดตามประเมินผลในระดับของแผนงานและโครงการ โดยเฉพาะแผนงานและโครงการที่มีความสำคัญในระดับสูงต่อการบรรลุเป้าหมายของแต่ละหมุดหมาย เพื่อส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่หน่วยงานและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องนำไปทบทวนและปรับปรุงแผนและวิธีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมไปถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนา ในภาพรวมของหมุดหมายและเป้าหมายหลักตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผน ทั้งนี้ ในการติดตามและประเมินผล ในทุกระดับต้องผลักดันให้มีการบูรณาการและการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความโปร่งใส โดยการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประกอบด้วยการดำเนินงานใน ๓ ส่วน ดังนี้

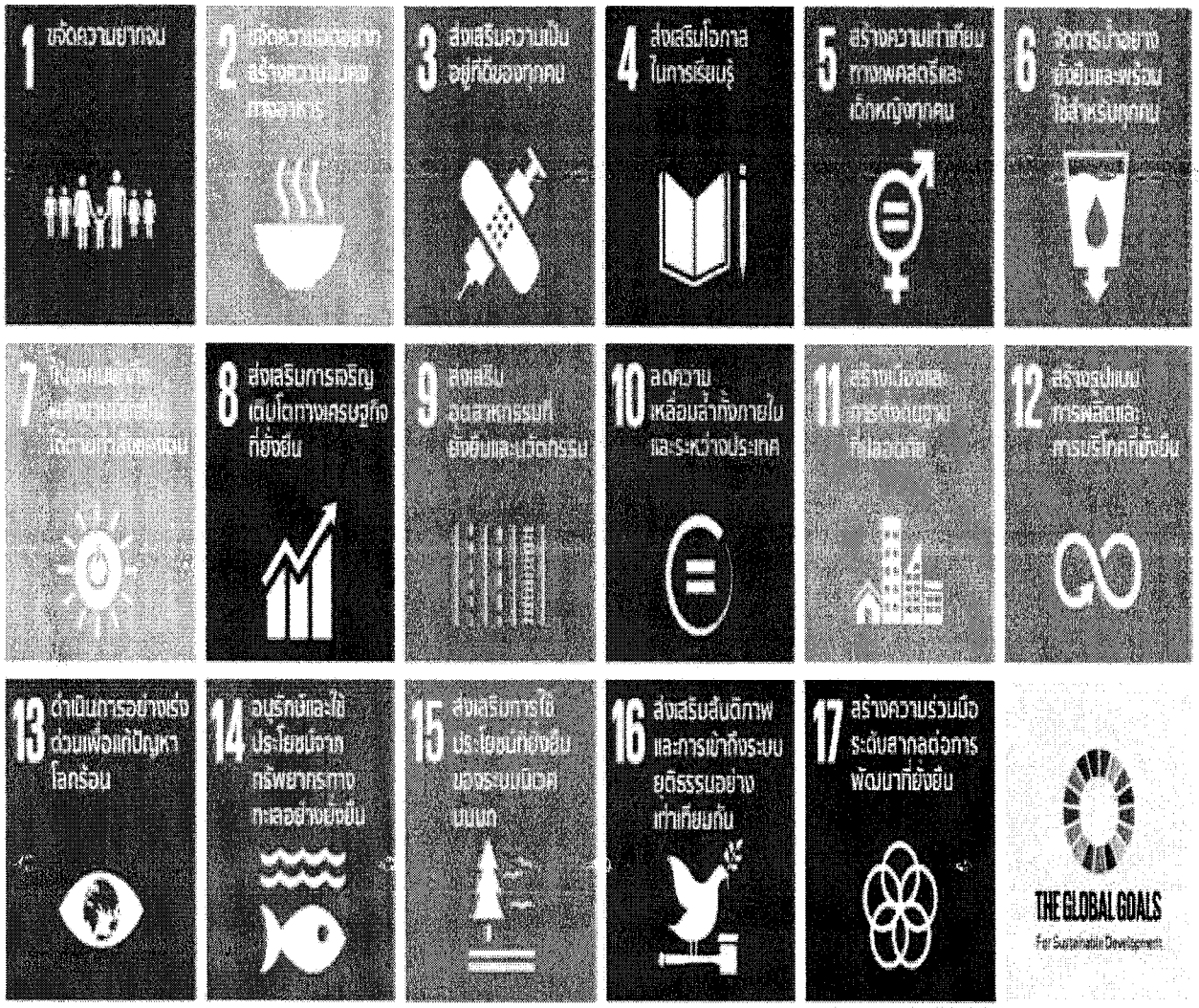
๑) การติดตามความก้าวหน้า เป็นการติดตามประเมินผลในระหว่างที่แผนงานโครงการต่าง ๆ อยู่ระหว่างการดำเนินการ เพื่อตรวจติดตามว่าการดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กรอบระยะเวลา และการสำรวจปัญหาอุปสรรคที่อาจส่งผลให้การดำเนินการล่าช้าและไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนด โดยอาศัยกลไกและหน่วยงานในทุกระดับที่มีภารกิจในการติดตามการำงานของหน่วยงานภาครัฐ อาทิ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) ผู้ตรวจราชการในระดับต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านการบูรณาการการท างานร่วมกัน และจัดให้มีการรายงานผลการติดตาม และประเมินผลต่อกลไกการบูรณาการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามรอบระยะเวลาที่เหมาะสม

๒) การประเมินผลสัมฤทธิ์ เป็นการประเมินผลว่าแผนงานและโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ สามารถบรรลุเป้าหมาย ผลผลิต และผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด รวมถึงการประเมินความสำเร็จ ตามตัวชี้วัดในระดับของหมุดหมายและเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ทั้งในระหว่างและหลังจากสิ้นสุด ระยะเวลาของแผน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานในส่วนกลางและหน่วยงานในระดับพื้นที่ รายงานความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการในระบบติดตามและประเมินผล แห่งชาติ โดยแสดงผลให้เห็นถึงการบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เพื่อน าไปสู่กระบวนการประมวลข้อมูลและนำเสนอผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมของการขับเคลื่อน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ต่อกลไกการบูรณาการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ พร้อมทั้งจัดให้มีช่องทางในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน

๓) การประเมินผลกระทบ เป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงการเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่เกิดเนื่องมาจากการดำเนินงานที่สำคัญภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งการเปลี่ยนแปลง ในระดับมหภาค การเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนความสามารถในการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

****

๑.๓ การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (United Nations : UN) เพื่อทำให้โลกดีขึ้นภายในปี ๒๐๓๐ ด้วยการพัฒนาที่คำนึงถึงความเป็นองค์รวมของทุกๆ ด้านอย่างสมดุลบนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่ม ด้วยความเอื้ออาทร เคารพซึ่งกันและกัน เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเองและคุณภาพชีวิตที่อย่างเท่าเทียม ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนต่างก็นำแนวทางการพัฒนาอย่างยั่นยืนมาปรับใช้และวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่อยู่ในระดับสากลและนานาชาติ

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง ๔ ทศวรรษที่ผ่านมา เป็นการ พัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี ๒๕๔๓ ประเทศไทยและ ประเทศต่างๆทั่วโลกรวม ๑๘๙ ประเทศจึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศ จะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี ๒๕๕๘ โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย ๘ เป้าหมายหลัก คือ ๑. ขจัดความ ยากจนและ

ความหิวโหย ๒. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ๓. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทาง เพศและบทบาทสตรี ๔. ลดอัตราการตายของเด็ก ๕. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ ๖. ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ ๗. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ ๘. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อ การพัฒนาในประชาคมโลก ระยะเวลา ๑๕ ปีผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง ๘ ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง โดยประสบ ความสำเร็จเป็นอย่างดีในหลายประเทศ ซึ่งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนา องค์การสหประชาชาติ จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี ๒๕๕๘ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๗๓ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี โดยประกอบไปด้วย ๑๗ เป้าหมายคือ

<u>เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่</u>

๑.๑ ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งใน ปัจจุบันวัดจากคนที่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า $๑.๒๕ ต่อวัน

๑.๒ ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัย ที่อยู่ ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลง อย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

๑.๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคม ที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและ เปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

๑.๔ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

๑.๕ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างภูมิต้านทาน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับ ภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการ ยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้แก่ประเทศ กำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อ ยุติความยากจนในทุกมิติ

๒) สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศ ภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและ ยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

๒.๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะ ที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหาร ที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓

๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการ สารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศ ว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายใน ปี ๒๕๖๘

๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาการรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกร แบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากร และปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้าง งานนอกฟาร์ม อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเต็ม ๓

๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มี ภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่นๆ และจะช่วยพัฒนา ที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี ๒๕๗๓

๒.๕ คงความหลายหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์ พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการ จัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายการบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการขจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลใน ลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา

๓) เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่าง ทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

๓.๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า ๗๐ ต่อการเกิด มีชีพ ๑ แสนคน ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกลงให้ต่ำถึง ๑๒ ต่อการเกิด มีชีพพันคน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ ต่อการเกิดมีชีพพันคน ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และ สนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๕ เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้ แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเต็ม ๔

๓.๗ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการ สาธารณสุขำที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิผล มีคุณภาพ และมีราคา ที่สามารถซื้อหาได้ ๓.๙ ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และ ดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามตามความเหมาะสม

๒) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิ สำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่ เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการ เข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

๓) เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนา ที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

๔) เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและ ระดับโลก

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จ การศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย น าไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มี ประสิทธิผล ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการ พัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็ก เหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

๔.๓ ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาวิชาเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ที่มีราคา ที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเต็ม ๕

๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และ คำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓

๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค

ระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษา ที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผล สำหรับทุกคน

๒) ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศพัฒนา น้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้าน เทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี ๒๕๖๓

๓) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะ ขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของ ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

๕.๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่ สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และ การแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

๕.๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อน วันอันควรโดยการบังคับ และการท าลายอวัยวะเพศหญิง

๕.๔ ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการท างานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือน และครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็น ผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ
เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเต็ม ๖

๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์ โดย ถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากร ธรรมชาติตามกฎหมายของประเทศ

๒) เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

๓) เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัย สำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคา ที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและ เป็นธรรมและยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อ ความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิงและกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๓ ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วน น้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการน ากลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อ แก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขต แดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

๒) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

๗.๑ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี ๒๕๗๓

๗.๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงาน ของโลก ภายในปี ๒๕๗๓ ๗.๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลก ให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยี พลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลชั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยี พลังงานที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓

๒) ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และ ยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลัง พัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควร สำหรับทุกคน

๘.๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตาม บริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

๘.๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้ หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้น ในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

๘.๔ พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และพยายามที่จะตัด ความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปีของแผนการท างานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ ในการดำเนินการ ไปจนถึงปี ๒๕๗๓

๘.๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชน และผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี ๒๕๗๓

๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานท า ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๖๓

๘.๗ ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้า มนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหาร เด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘

๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการท างานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ที่ทำงานเสี่ยงอันตราย

๘.๙ ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓

๘.๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการท างานแบบบูรณาการสำหรับความ ช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกของขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ทีความทนทาน ส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม นวัตกรรม

๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและ มีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้าม เขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดี ของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่า เทียมสำหรับทุกคน

๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๙.๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่า และตลาด

๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิการการใช้ ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๙.๕ เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุก ประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร ๑ ล้านคนและการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและ พัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะ ขนาดเล็ก

๒) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของ สินค้าโภคภัณฑ์ ๓) การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึง อินเตอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายใน ปี ๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

๑๐.๑ ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่ม ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของ ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๐.๒ ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและ การเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทาง ร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทาง เศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๐.๓ สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัด กฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำ ที่เหมาะสมในเรื่องนี้

๑๐.๔ เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอ ภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๑๐.๕ พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

๑๐.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทาง เศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดรับชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

๑๐.๗ อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

๒) สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนา น้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มี ทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

๓) ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และขจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูง กว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความ ครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน

๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการ พื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับ ชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน
โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหาร จัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

๑๑.๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ และลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้อง คนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อ คุณภาพอากาศและการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะ ผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

๒) ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อน าไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิต้านทางต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไป ตามกรอบการด เนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓ ๓) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการ ในการ สร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิต ที่ยั่งยืน

๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปี ว่าด้วย การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศ พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่าง มีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๒.๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาการจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

๑๒.๔ บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่ง เหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่

อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

๑๒.๕ ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อน ากลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน และ วิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

๒) ๑๒.b พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๓) ๑๒.c ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยก าจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสภาวะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้ สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น ในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

๑๓.๑ เสริมภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตราย และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศใน นโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ ๑๓.๓ พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถ ของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่ง ให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี ๒๕๖๓ เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของ ประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความ โปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็ว ที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)

๒) ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิผลในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อ ผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและ ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรม บนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘

๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อ หลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิต้านทาน และปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือ ทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

๑๔.๔ ภายในปี ๒๕๖๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิผลในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไป ในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟู มวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

๑๔.๕ ภายในปี ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่าง ประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

๑๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสม และมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการ อุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

๑๔.๗ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศ พัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่อง การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมาธิการ สมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทาง ชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลัง พัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

๓) เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการ ให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับ การอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของ เอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบก อย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็น ทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และ หยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบ นิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่าง ยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไป ตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓

๑๕.๓ ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบ จากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อม โทรมของที่ดิน ภายในปี ๒๕๗๓

๑๕.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศ เหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

๑๕.๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี ๒๕๖๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธ์ของชนิดพันธุ์ที่ ถูกคุกคาม

๑๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่าง เท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

๑๕.๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้ง อุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

๑๕.๘ น ามาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศ บกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี ๒๕๖๓

๑๕.๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๒) ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

๓) เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้การล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบัน ที่มีประสิทธิผล รับผิดรับชอบ และครอบคลุม ในทุกระดับ

๑๖.๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุก แห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

๑๖.๒ ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

๑๖.๓ ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้าง หลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการสงคืน สินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓

๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดรับชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความ เป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

๑๖.๙ จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสูติบัตร ภายในปี ๒๕๗๓

๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไป ตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกัน ความรุนแรง และต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

๒) ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟู สภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน การเงิน

๑๗.๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศโดยรวมถึง ผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนา ขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่นๆ ของรัฐ

๑๗.๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่าง เป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อย ๐.๗ สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มี สัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๑๗.๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

๑๗.๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่ง ส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

๑๗.๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด เทคโนโลยี

๑๗.๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึง ผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่าน ทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก

๑๗.๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศ กำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยประโยชน์แก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลง ร่วมกัน

๑๗.๘ ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ท างานได้อย่างเต็มที่ ภายในปี ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเสริมสร้างขีดความสามารถ

๑๗.๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี การค้า

๑๗.๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

๑๗.๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดย เพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๖๓

๑๗.๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัด ปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฎว่าด้วยแหลงกำเนิดสินคาที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศ พัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด ประเด็นเชิงระบบ ความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน

๑๗.๑๓ เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความ สอดคล้องเชิงนโยบาย

๑๗.๑๔ ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๗.๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบาย เพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

หุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย

๑๗.๑๖ ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากร เงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

๑๗.๑๗ สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดย สร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน ข้อมูล การติดตาม และการตรวจสอบได้

๑๗.๑๘ ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศ พัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลา และ เชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

๑๗.๑๙ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี ๒๕๗๓

สำหรับประเทศไทยเองนั้น นอกจากการพัฒนาใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตามแนวทางของ SDGs แล้ว ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนา ที่ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนา ไว้ให้ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนว พระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลางและ ความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิผลแห่งการ พัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

****

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๔.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. สถานการณ์และผลการพัฒนาภาค

๑.๑ สถานการณ์การพัฒนาภาค

๑.๑.๑ ด้านเศรษฐกิจ

(๑) ภาพรวม

● อัตราการเติบโตและขนาด เศรษฐกิจของภาคมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับประเทศ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๑,๕๙๖,๐๙๔ ล้านบาท คิดเป็นเพียง ร้อย ล ะ ๙ .๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ ซึ่งมีสัดส่วนเล็กลงอย่าง ต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๕ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๓ ของประเทศ สำหรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาค ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ขยายตัวร้อยละ ๒.๖ ต่ำกว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ ประเทศ ที่ขยายตัวร้อยละ ๓.๕ และมีการขยายตัวชะลอตัวลงเฉลี่ยต่ำกว่าการขยายตัวในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๙ โดยในปี๒๕๖๒ เศรษฐกิจของภาคชะลอตัวลงร้อยละ ๐.๑ ซึ่งเป็นใน ทิศทางเดียวกับระดับประเทศ ที่ขยายตัวชะลอตัวลงร้อยละ ๒.๓

ตารางที่ ๑ : โครงสร้างผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ราคาประจำปี

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	เฉลี่ยระยะแผนฯ ๑๑ (๒๕๕๕-๒๕๕๙)	เฉลี่ยระยะแผนฯ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๒)
ภาคเกษตร	๒๙๙,๑๒๘	๓๐๑,๒๘๔	๓๐๘,๕๐๓	๓๑๗,๐๕๙	๓๐๘,๕๗๕		
	๒๑.๙	๒๐.๙	๒๐.๕	๑๙.๓	๑๙.๓	๒๓.๐	๒๐.๐
ภาคอุตสาหกรรม	๒๘๓,๙๘๓	๓๐๕,๖๕๖	๓๒๓,๒๑๙	๓๓๗,๓๕๙	๓๔๐,๗๖๙		
	๒๐.๘	๒๑.๒	๒๑.๔	๒๑.๖	๒๑.๓	๒๐.๗	๒๑.๔
เหมืองแร่เหมืองหิน	๑๕,๓๑๕	๑๕,๒๐๐	๑๒,๘๓๕	๑๓,๔๗๑	๑๔,๓๓๖		
	๑.๑	๑.๑	๐.๘	๐.๙	๐.๙	๑.๐	๐.๙
อุตสาหกรรม	๒๔๓,๕๔๗	๒๖๒,๒๐๗	๒๗๘,๔๐๗	๒๙๑,๒๗๗	๒๘๗,๖๐๒		
	๑๗.๘	๑๘.๒	๑๘.๖	๑๘.๗	๑๘.๐	๑๗.๗	๑๘.๓
อื่นๆ	๒๕,๓๒๒	๒๘,๖๑๘	๒๙,๓๓๔	๓๒,๖๑๑	๓๘,๘๓๐		
	๑.๙	๒.๐	๒.๐	๒.๑	๒.๔	๑.๘	๒.๒
ภาคบริการ	๗๘๑,๔๕๒	๘๓๕,๑๖๗	๘๘๑,๗๕๕	๙๑๓,๕๘๕	๙๔๖,๗๕๑		
	๕๗.๓	๕๗.๙	๕๘.๒	๕๘.๖	๕๙.๓	๕๖.๑	๕๘.๖
ค้าส่งค้าปลีกฯ	๑๖๗,๘๕๒	๑๘๔,๗๕๔	๑๙๙,๘๒๐	๒๑๑,๔๐๐	๒๒๓,๕๑๔		
	๑๒.๐	๑๒.๘	๑๓.๑	๑๓.๗	๑๓.๙	๑๑.๔	๑๓.๖
ขนส่งฯ	๓๐,๗๗๘	๓๔,๖๗๓	๓๘,๗๑๙	๓๙,๗๕๐	๔๔,๐๒๐		
	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๒.๖	๒.๘	๒.๒	๒.๖
อื่นๆ	๖๐๒,๗๘๔	๖๓๓,๘๘๒	๖๖๒,๒๐๙	๖๗๘,๒๖๔	๗๐๐,๖๗๖		
	๔๔.๒	๔๔.๐	๔๓.๘	๔๓.๖	๔๓.๙	๔๒.๕	๔๒.๔
ผลิตภัณฑ์รวม	๑,๓๖๓,๕๖๔	๑,๔๔๒,๑๐๗	๑,๕๑๐,๗๗๕	๑,๕๗๐,๐๐๓	๑,๕๗๖,๐๙๔		
	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

● ภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทเป็นฐานรายได้ใหม่ ในขณะที่ ภาคเกษตรที่เป็นฐานรายได้เดิมมีบทบาทลดลง โครงสร้างหลักทางเศรษฐกิจขับเคลื่อนโดยภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตร ใน ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ภาคบริการ มีสัดส่วนถึงร้อยละ ๕๘.๖ ส่วนใหญ่เป็นการค้าส่งค้าปลีก การศึกษา และบริการการเงิน ภาคเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๒๐.๐ ของผลิตภัณฑ์ ภาค ส่วนใหญ่เป็นการผลิตพืช และภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๔ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรม อาหารและเครื่องดื่ม เมื่อเทียบกับช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่ภาคบริการมีสัดส่วนร้อยละ ๔๖.๑ ภาคเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๐ และภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๒๐.๗ โดยภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมมี ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ภาคเกษตรมีความสำคัญน้อยลง ซึ่งรายได้หลักของภาคมาจากภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรม ที่มีบทบาทเป็นฐานรายได้ใหม่ของภาคจากนโยบายการปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ การเป็นฐานเศรษฐกิจชีวภาพและการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ

● การลงทุนใหม่ในภาคมีน้อยส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำกว่าเป้าหมายที่ กำหนด ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวร้อยละ ๒.๖ ชะลอตัวลงจากการขยายตัวในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๙ แต่ยังคงต่ำกว่า การขยายตัวของระดับประเทศที่ร้อยละ ๓.๕ โดยขยายตัวได้ดีในภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคเกษตร และ ภาคบริการชะลอตัวลง โดยขยายตัวร้อยละ ๔.๕ ๑.๑ และ ๒.๔ ตามลำดับ สำหรับสัดส่วนการขอรับ การส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓ มีจำนวนโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน สัดส่วนเพียง ร้อยละ ๕.๒ และเงินลงทุนเพียงร้อยละ ๒.๙ ของประเทศ

ตารางที่ ๒ : อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามภาคการผลิต แบบปริมาณลูกโซ่

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	เฉลี่ย ระยะแผนฯ ๑๑ (๒๕๕๕-๒๕๕๙)	เฉลี่ย ระยะแผนฯ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๒)
ภาคเกษตร	๑.๕	๔.๑	๒.๓	๔.๕	-๓.๖	๑.๘	๑.๑
ภาคอุตสาหกรรม	๑.๘	๐.๙	๕.๙	๘.๖	-๐.๖	๔.๑	๔.๕
เหมืองแร่เหมืองหิน	๒.๓	-๑.๑	-๑๔.๓	๓.๖	๑.๔	-๐.๙	-๓.๑
อุตสาหกรรม	๑.๗	-๐.๘	๖.๖	๘.๕	-๒.๕	๔.๑	๔.๒
อื่นๆ	๑.๕	๓๓.๓	๔.๘	๓๓.๐	๑๕.๕	๖.๔	๑๙.๓
ภาคบริการ	๔.๒	๔.๐	๓.๕	๑.๙	๑.๗	๒.๘	๒.๔
ค้าส่งค้าปลีกฯ	๔.๑	๖.๙	๕.๑	๔.๒	๑.๘	๕.๐	๓.๗
ขนส่งฯ	-๓.๓	๖.๒	๑๓.๓	๒.๘	๔.๒	๓.๑	๗.๕
อื่นๆ	๓.๔	๓.๒	๒.๖	๑.๓	๑.๓	๒.๐	๑.๓
ผลิตภัณฑ์รวมภาค ตอน.	๓.๑	๓.๓	๓.๖	๓.๙	๐.๑	๒.๙	๒.๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	๓.๑	๓.๔	๔.๒	๔.๒	๒.๓	๓.๕	๓.๕

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

● รายได้เฉลี่ยต่อประชากรเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ย ของคนทั้งประเทศ ในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวประชากรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (GRP per capita) เท่ากับ ๘๖,๑๗๑ บาทต่อคนต่อปี ต่ำกว่าระดับประเทศมากกว่า ๒.๘ เท่า โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนบน ๒ มีผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวต่ำที่สุดที่ ๗๐,๔๘๙ บาทต่อคนต่อปี และกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ มีผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวสูงที่สุดในกลุ่มที่ ๙๔,๑๙๖ บาทต่อคนต่อปี

ตารางที่ ๓ : มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวประชากร

หน่วย : บาท/คน/ปี

กลุ่มจังหวัด	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	๗๒,๒๘๖	๗๗,๖๔๐	๘๒,๖๔๖	๘๓,๗๔๔	๘๕,๖๕๘
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๕๘,๐๔๒	๖๔,๓๖๕	๖๖,๖๘๐	๖๗,๖๐๙	๗๐,๔๘๙
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๘๐,๖๑๗	๘๔,๘๐๐	๘๘,๖๔๘	๙๓,๔๐๔	๙๔,๐๒๒
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	๗๘,๗๒๕	๘๒,๕๐๔	๘๖,๕๗๖	๘๑,๙๕๘	๙๔,๑๙๖
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๖๐,๔๒๓	๖๔,๕๑๘	๖๘,๒๖๔	๗๐,๓๘๒	๗๑,๙๗๕
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๗๒,๕๖๖	๗๗,๐๔๒	๘๐,๙๗๖	๘๔,๙๓๔	๘๖,๑๗๑
ประเทศ	**๒๐๒,๑๕๒**	**๒๑๓,๕๕๓**	**๒๒๕,๑๒๖**	**๒๓๖,๘๖๐**	**๒๔๓,๗๘๗**

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

● เศรษฐกิจกระจุกตัวเฉพาะเมืองหลักที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจเกิด ความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองภายในภาค ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดนครราชสีมา มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๙.๐ ของภาค และจังหวัดขอนแก่น มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๓.๔ ของภาค ในขณะที่จังหวัดอำนาจเจริญ บึงกาฬ มุกดาหาร หนองบัวลำภู และยโสธร มีขนาดเศรษฐกิจเล็กที่สุดของภาค แต่ละจังหวัดมีสัดส่วนไม่ถึงร้อยละ ๒.๐ ของภาคส่งผลต่อการสร้างโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เกิดขึ้นในพื้นที่

(๒) การเกษตร

● มีบทบาทเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่เป็นพืชเชิงเดี่ยว พึ่งพาน้ำฝนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลิตภาพต่ำ ในขณะที่เกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๔ : โครงสร้างและอัตราการขยายตัวภาคเกษตร รายกิจกรรมการผลิต

หน่วย : ร้อยละ

กิจกรรมการผลิต	โครงสร้างการผลิต		อัตราการขยายตัว	
	เฉลี่ยระยะแผนฯ ๑๑ (๒๕๕๕-๒๕๕๙)	เฉลี่ยระยะแผนฯ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๒)	เฉลี่ยระยะแผนฯ ๑๑ (๒๕๕๕-๒๕๕๙)	เฉลี่ยระยะแผนฯ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๒)
พืช	๘๒.๗	๘๐.๐	๒.๕	๒.๕
ปศุสัตว์	๑๓.๕	๑๓.๘	๔.๓	๒.๒
บริการทางการเกษตร และป่าไม้	๔.๐	๔.๕	๒.๕	๐.๐
ประมง	๑.๘	๑.๗	-๖.๕	๐.๘
เกษตร	**๑๐๐.๐**	**๑๐๐.๐**	**๓.๙**	**๐.๘**

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

● มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดแต่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย พื้นที่ ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือนมากกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ

ตารางที่ ๕ : พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ขนาดฟาร์ม และพื้นที่ชลประทาน ปี ๒๕๖๒

กลุ่มจังหวัด	พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)	ขนาดฟาร์ม (ไร่)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	สัดส่วนพื้นที่ชลประทาน/พื้นที่เกษตร (ร้อยละ)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	๑๑,๐๗๑,๗๓๓	๑๙.๓๒	๓๖๘,๐๗๘	๓.๓
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๖,๒๘๙,๑๗๒	๑๔.๕๒	๘๓๑,๗๔๖	๑๓.๒
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๑๓,๕๘๕,๓๖๖	๑๔.๔๔	๒,๔๕๖,๕๑๐	๑๘.๑
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	๒๐,๓๐๗,๔๘๙	๑๘.๑๘	๒,๖๖๑,๙๕๖	๑๓.๑
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๒,๖๐๓,๒๔๗	๑๖.๔๙	๑,๕๓๖,๑๑๒	๑๒.๒
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	**๖๓,๘๕๗,๐๒๗**	**๑๖.๖๕**	**๗,๘๕๔,๔๐๒**	**๑๒.๓**
ประเทศ	**๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑**	**๑๖.๑๓**	**๓๔,๕๘๘,๐๔๒**	**๒๓.๒**

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

● การเพิ่มพื้นที่ชลประทานมีข้อจำกัดด้านกายภาพไม่สามารถพัฒนาโครงการ ขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บให้เพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดปี

๓) อุตสาหกรรม

● อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมดั้งเดิมแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นต้นเพื่อ ส่งออกไปเพิ่มมูลค่าในพื้นที่อื่นและมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับประเทศ

(๔) การค้าส่งค้าปลีก

● การค้าส่งค้าปลีกในระดับพื้นที่กำลังเผชิญกับการแข่งขันจากการค้าปลีก สมัยใหม่

(๕) การค้าชายแดน

● การค้าชายแดนขยายตัวอย่างก้าวกระโดดแต่ขาดความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่ การผลิตภายในภาค สินค้าส่วนใหญ่มาจากนอกภาค

● สินค้าส่งออกส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตร สินค้าอุปโภคบริโภคและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์จากนอกภาค

● ด่านมุกดาหาร นครพนม และหนองคายมีบทบาทเป็นประตูการค้าที่สำคัญใน การเชื่อมโยงกับเวียดนามและจีนตอนใต้

(๖) การท่องเที่ยว

● การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบ ต่อการท่องเที่ยวในภาค

● แหล่งท่องเที่ยวมีหลากหลายแต่ส่วนใหญ่อยู่ห่างไกลและมีข้อจำกัดในการ พัฒนา

● นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นคนในภาคมากกว่านักท่องเที่ยวจากภายนอก มีการใช้จ่ายและระยะเวลาพักจำนวนน้อย

● อีสานล่างเป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยวจากนอกภาค เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงและไม่ไกลจากกรุงเทพฯ

● การท่องเที่ยวยังขาดกิจกรรมและสินค้าที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายและใช้ เวลาท่องเที่ยวให้นานขึ้น

● การท่องเที่ยวขยายตัวในเมืองหลักที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าเมืองรอง

(๗) เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

● ครัวเรือนส่วนใหญ่พึ่งพิงรายได้หลักจากภาคเกษตรเพียงอย่างเดียวมีความเสี่ยง ต่อความมั่นคงด้านรายได้

● ความไม่แน่นอนของรายได้จากภาคเกษตรมีผลต่อภาระหนี้สินครัวเรือน

๑.๑.๒ ด้านสังคม

(๑) ประชากร

● ประชากรมีมากเป็น ๑ ใน ๓ ของประเทศแต่กระจุกตัวในเมืองใหญ่ ในขณะที่ อัตราการเพิ่มประชากรลดลงมากกว่าประเทศแนวโน้มเกิดปัญหาอัตราพึ่งพิงสูง

● การเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุยังเน้นการช่วยเหลือด้านสวัสดิการ มากกว่าการเพิ่มศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พึ่งตนเอง

● การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุมชนชนบทสู่ชุมชนเมืองมีผลต่อพฤติกรรมการบริโภค สร้างโอกาสในการประกอบอาชีพและผลิตสินค้าใหม่ๆ มากขึ้น

(๒) แรงงาน

● แรงงานภาคเกษตรเปลี่ยนไปสู่ภาคบริการมากขึ้นในขณะที่มีพื้นฐานความรู้ ระดับประถมศึกษา ส่วนแรงงานฝีมือมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นแต่ยังมีน้อยเสี่ยงต่อการปรับการผลิตภาคไปสู่ สินค้ามูลค่าเพิ่มสูง

(๓) การศึกษา

● มีสถาบันการศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่และมีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนา เชิงพื้นที่มากขึ้น

● คนอยู่ในระบบการศึกษาภาคบังคับนานขึ้น ในขณะที่การศึกษาผ่านระบบ ออนไลน์เป็นทางเลือกในอนาคต

● ผลคะแนน O-NET อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าประเทศเนื่องจากขาดโอกาสในการ เข้าถึงแหล่งเรียนรู้เสริมนอกหลักสูตร

(๔) สาธารณสุข

● สถานบริการสาธารณสุขครอบคลุมทุกพื้นที่แต่ยังมีความเหลื่อมในแต่ละพื้นที่

● โรคพยาธิใบไม้ตับยังเป็นปัญหาสำคัญในพื้นที่เนื่องจากพฤติกรรมการบริโภค อาหารดิบไม่เปลี่ยนแปลง

● ยังมีปัญหาความพร้อมของมารดาในช่วงตั้งครรภ์ที่ส่งผลต่อเชาว์ปัญญาของ เด็ก

(๕) สัดส่วนคนจน

● สัดส่วนคนจนมีแนวโน้มลดลงแต่ยังอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับภาพรวมทั้ง ประเทศ

๑.๑.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

(๑) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

● นโยบายส่งเสริมการปลูกไม้มีค่ามีผลให้พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น

● ปริมาณกักเก็บน้ำในเขื่อนขนาดใหญ่ถึงแม้ว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแต่ยังไม่เพียงพอ ต่อความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี

● คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติได้รับผลกระทบจากการเติบโตของเมืองและ การผลิตทางการเกษตร

● แนวโน้มการใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการจัดการขยะมูลฝอยมีมากขึ้น

(๒) ภัยพิบัติ

● ปัญหาหมอกควันมีแนวโน้มเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปีมีสาเหตุจากไฟป่าและ กิจกรรมการผลิตภาคเกษตร

● การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีผลต่อภัยพิบัติภัยแล้งและน้ำท่วม

๑.๒ ผลการพัฒนาภาคในช่วงที่ผ่านมา

การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยใช้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นกรอบในการจัดทำแผนงานโครงการภายใต้แผนงานบูรณาการ พัฒนาพื้นที่ระดับภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด รวมถึงการดำเนินงานตามภารกิจปกติของกระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการในพื้นที่ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาภาค และร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สู่เป้าหมายการพัฒนา ให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็น ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดการ พัฒนาและค่าเป้าหมายรวม ได้แก่ (๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ (๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้

ผลการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน ช่วง ๓ ปี แรกของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒) พบว่า อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคบรรลุตามเป้าหมายในปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ ภาคมีอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดร้อยละ ๐.๑ และ ๐.๔ ตามลำดับ เป็นผลมาจาก การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเติบโตจากภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตร ส่วนในปี ๒๕๖๒ การเจริญเติบโตไม่บรรลุตามเป้าหมายเนื่องจากภาคประสบปัญหาภัยแล้งอย่างรุนแรงมีผลต่อการผลิตภาค เกษตรซึ่งเป็นสาขาการผลิตหลักของภาค ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของภาคลดลงบรรลุตามเป้าหมาย โดยสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค

(Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ในปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๐.๔๓๖ ซึ่ง ลดลงต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดที่ ๐.๔๔๖ โดยมีผลการพัฒนาภาคตามประเด็นยุทธศาสตร์ดังนี้

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ในช่วง ๔ ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี๒๕๖๐ – ๒๕๖๓) พบว่าการแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำและการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตโดยหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องสามารถเพิ่มพื้นที่ชลประทานได้ทั้งสิ้น ๕๖๕,๓๒๗ ไร่ หรือเฉลี่ยปีละ ๑๔๑,๓๓๒ ไร่ บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดให้มีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นปีละ ๑๒๐,๐๐๐ ไร่ รวมทั้ง ยังได้ปริมาณกักเก็บน้ำและพื้นที่รับประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ในช่วง ๓ ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒) พบว่า การแก้ปัญหาความยากจนมีความก้าวหน้าอย่างมาก โดยในปี ๒๕๖๒ สัดส่วนคน จนของภาคลดลงเหลือร้อยละ ๘.๓๗ บรรลุค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ ลดลงเหลือร้อยละ ๑๐.๐๐ ในปี ๒๕๖๒ เช่นเดียวกับสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ ในปี ๒๕๖๒ ที่ลดลง เหลือ ๐.๔๓๖ บรรลุค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ ในช่วง ๓ ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒) พบว่า เศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๖ ซึ่งต่ำกว่า ค่าเป้าหมาย เป็นผลจากการชะลอตัวของภาคเกษตรและภาคการค้า สำหรับภาคเกษตร ขยายตัวชะลอลง เหลือร้อยละ ๑.๑ ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย เนื่องจากผลผลิตข้าวและอ้อยมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ จากการได้รับ ผลกระทบภัยแล้ง รวมทั้งพื้นที่เกษตรส่วนใหญ่อยู่นอกพื้นที่ชลประทานอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก อย่างไรก็ตามใน พื้นที่มีการนำความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ร่าง กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๕๘ สำหรับการอนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ กำหนดไม่สามารถเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๑๕.๐ ต่อพื้นที่ภาคได้ เนื่องจากมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อทำการเกษตร และเกิดไฟไหม้ป่าเป็นประจำทุกปีโดยในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑๔.๙ ต่อพื้นที่ภาค

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ ในช่วง ๔ ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี๒๕๖๐ – ๒๕๖๓) พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ซึ่งบรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ตั้งแต่ช่วงปลาย ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยว ลดลงร้อยละ ๒๒.๓ และรายได้ลดลงร้อยละ ๒๔.๗ ส่งผลให้ค่าเป้าหมายไม่บรรลุตามที่กำหนดไว้

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ ในช่วง ๓ ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒) ถึงแม้ว่าการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวม ขยายตัวเฉลี่ย ร่าง กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๖๐ เพียงร้อยละ ๒.๖ ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ที่ได้กำหนดค่าเป้าหมายในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เศรษฐกิจ ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕ เนื่องจากในปี ๒๕๖๒ ภาคประสบปัญหาภัยแล้งอย่างรุนแรงส่งผลต่อ การเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวม อย่างไรก็ตาม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในภาค อาทิ โครงข่าย คมนาคมทางอากาศ ระบบถนน และระบบราง มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ ๖ ในช่วง ๔ ปี ของแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี๒๕๖๐ – ๒๕๖๓) พบว่า มูลค่าการค้าชายแดน มีการขยายตัวต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ได้กำหนดที่ ร้อยละ ๒๐ โดยมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๙.๑ ต่อปี เนื่องจากความต้องการสินค้าของประเทศเพื่อนบ้านลดลง โดยเฉพาะ สปป.ลาว ในช่วงปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ หดตัวลงเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ และประเทศเวียดนาม ขยายตัว ชะลอลงเหลือเพียงร้อยละ ๓.๔

๒. บริบทการเปลี่ยนแปลงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาค

๒.๑ บริบทการเปลี่ยนแปลง

๒.๑.๑ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลต่อการผลิตและการดำรงชีวิตในอนาคต ในช่วงที่ผ่านมา ได้มีการเร่งพัฒนาและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อช่วยภาคเกษตรในการ ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เกษตรกร และลดความเสี่ยงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ รวมทั้ง การต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ใหม่ๆของภาค อาทิ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมอาหาร

๒.๑.๒ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุมีผลต่อรูปแบบการผลิตทาง การเกษตรที่ต้องพึ่งพิงเทคโนโลยีและเครื่องจักรกลมากขึ้น การเข้าสู่สังคมสูงวัยของแรงงานเกษตรกรอย่าง รวดเร็วประกอบกับแรงงานเกษตรรุ่นใหม่ที่มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากขาดแคลนแรงงานหนุ่มสาวที่จะเข้ามา ทดแทน ส่งผลต่อผลิตภาพแรงงานในภาคเกษตร ดังนั้นการผลิตภาคเกษตรจึงมีความจำเป็นต้องใช้ เครื่องจักรกล และพึ่งพิงปัจจัยภายนอกมากขึ้น ตั้งแต่การไถนา การเก็บเกี่ยวและการนวดข้าว การส่งเสริมให้ เกษตรกรใช้เทคโนโลยีสำหรับการผลิต โดยเฉพาะ Internet of Things (IoT) และเทคโนโลยีชีวภาพ จะเป็น เรื่องสำคัญสำหรับภาคเกษตรในการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเพิ่มมูลค่าการผลิต

๒.๑.๓ ความเป็นเมืองก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในหลายมิติทั้งความสะดวก รวดเร็วด้านการคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการสาธารณะ และการเข้าถึงโอกาสทาง เศรษฐกิจ การย้ายถิ่นฐานของประชากรเข้ามาอาศัยและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมือง และมีการขยายตัวของเมืองที่รวดเร็ว ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของภาค อาทิ วิถีชีวิตและค่านิยม แบบเมือง ความผูกพันทางสังคมจากฐานทางประเพณีและวัฒนธรรมในอดีตลดลง ในขณะที่คนในภาคส่วน ใหญ่มีระดับความรู้และการศึกษาขั้นประถม ทักษะความรู้ในการประกอบอาชีพในเมืองยังไม่เพียงพอต่อการ หารายได้เพื่อการดำรงชีพในระดับที่ดีจำเป็นที่จะต้องการพัฒนาคนให้มีความรอบรู้ สามารถดำเนินชีวิตได้ใน สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

๒.๑.๔ กระแสการดูแลรักษาสุขภาพด้วยวิถีธรรมชาติทำให้ภาคมีโอกาสในการใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นในการพัฒนา ความนิยมของสังคมทั้งในประเทศไทยและของโลกที่ให้ความสนใจการดูแลสุขภาพ อาทิ การบริโภคอาหารปลอดภัยต่อสุขภาพ การใช้สมุนไพรในชีวิตประจำวัน และการรับประทานอาหารที่มี สมุนไพรเป็นส่วนประกอบได้สร้างโอกาสให้กับการผลิตทางการเกษตรของภาค โดยเฉพาะกลุ่มจังหวัดตอนบน และตอนล่างของภาคที่มีพื้นฐานการผลิตพืชสมุนไพรและมีภูมิปัญญาเกี่ยวกับพืชสมุนไพรอยู่มาก

๒.๑.๕ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อการผลิตภาคเกษตร การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและความรุนแรงสูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทั้งภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วงและน้ำท่วม การผลิตภาคเกษตรของภาคพึ่งพิงน้ำฝน พื้นที่ชลประทานมีเพียง ร้อยละ ๑๒.๓๐ ของพื้นที่เกษตร การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทั้งดิน และป่าไม้ให้ สมดุล เพื่อเป็นฐานการผลิตการเกษตร และพัฒนาแหล่งน้ำให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่เพื่อให้มีน้ำ เพียงพอต่อการผลิตภาคเกษตร และการอุปโภคบริโภค

๒.๑.๖ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีชีวภาพมีผลให้ระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมดีขึ้น ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีวัสดุทำให้ภาคมีโอกาสสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรของภาค การน า เทคโนโลยีชีวภาพแบบง่ายมาใช้ในการผลิตการเกษตรมากขึ้น อาทิ การใช้สาร EM มาใช้ผลิตปุ๋ยอินทรีย์และใช้ ร่าง กรอบแผนพัฒนาภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๖๓ เป็นยาป้องกันโรคแมลง ส่งผลให้เกษตรกรใช้สารเคมีลดลง และผลผลิตมีคุณภาพดีขึ้น ขณะเดียวกันยังช่วย ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้ งานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัสดุ เครื่องใช้และบรรจุภัณฑ์ต่างๆ จากผลผลิตการเกษตร โดยเฉพาะชานอ้อยและมันสำปะหลัง ให้สามารถนำมา ทำเครื่องเรือน และบรรจุภัณฑ์ต่างๆ แทนพลาสติก เช่น ถ้วยชาม กล่องและถุง เป็นต้น จะเป็นผลดีกับภาค ตะวันออกเฉียงเหนือที่มีผลผลิตเกษตรชนิดนี้จำนวนมาก ช่วยแก้ปัญหาราคาผลผลิตและยังช่วยรักษา สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย

๒.๑.๗ โรคอุบัติใหม่มีผลต่อรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของคนในภาค การแพร่ ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคเกษตรและภาคบริการ โดยเฉพาะสินค้าเกษตรที่ต้องพึ่งพาตลาดต่างประเทศเป็นหลัก อาทิ มะม่วง และกล้วยหอม ด้านท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชน รูปแบบการผลิตของภาคมีแนวโน้มเปลี่ยนจาก การพึ่งพาตลาดภายนอกเป็นตลาดภายในมากขึ้นและให้ความสำคัญกับการเพิ่มคุณภาพสินค้าและบริการเพื่อ สร้างความต้องการสินค้าใหม่ๆ

๒.๒ บทวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของภาค

๒.๒.๑ ศักยภาพและโอกาส

(๑) แหล่งที่ตั้งของภาคอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยเฉพาะถนนที่เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงทั้งภายในภาค เชื่อมโยงระหว่างภาค และประเทศเพื่อนบ้าน สามารถขนส่งสินค้าและการโดยสารได้หลายทิศทาง ทั้งในเส้นทางเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (NSEC) และตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลดีต่อการค้า ไทย-ลาว และไทย-กัมพูชา และมีระบบการขนส่งทางอากาศที่สามารถเดินทางเชื่อมโยงใน ระดับประเทศ และในระดับนานาชาติ

(๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมาก ถึงร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่ การเกษตรของประเทศ และในพื้นที่ภาคสามารถปลูกพืชได้หลากหลาย โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ ซึ่งมีคุณภาพ ดีที่สุดของประเทศ นอกจากนี้ยังมีศักยภาพด้านปศุสัตว์ โดยเฉพาะการเลี้ยงโคเนื้อโพนยางคำที่มีชื่อเสียงและ คุณภาพที่ดีที่สุดของประเทศ และมีฟาร์มโคนมที่ได้มาตรฐานขั้นสูง รวมทั้งยังเป็นแหล่งฐานการผลิตทาง การเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรของประเทศ ที่สามารถพัฒนาต่อยอดเพิ่มมูลค่าการผลิตได้อีก มาก

(๓) มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์และหลากหลาย ทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์ เช่น แหล่งไดโนเสาร์โบราณคดีบ้านเชียง โบราณสถานที่เชื่อมโยงอารยธรรมขอม เช่น ปราสาท หินพิมาย ปราสาทพนมรุ้ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และธรรมชาติที่สวยงาม เช่น เขาใหญ่ ภูกระดึง ภูเขียว รวมทั้งการรักษาประเพณีและวัฒนธรรม การแห่ปราสาทผึ้ง ผีตาโขน บุญบั้งไฟ การแห่ช้างสุรินทร์ ที่โดดเด่น สามารถสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวได้และท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่สามารถสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวนานาชาติ และนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มได้นอกจากนี้ยังมีสินค้าพื้นเมืองที่มีคุณภาพและหลากหลาย โดยเฉพาะผ้าไหม ผ้าฝ้ายทอมือ ผ้าย้อมคราม ที่สามารถพัฒนาต่อยอดให้สามารถเข้าสู่ตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

(๔) สถาบันวิจัยตั้งอยู่ในพื้นที่ ๑๒ แห่ง ซึ่งมีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น อาทิ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้านสาธารณสุขและเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ด้านวิศวกรรมศาสตร์และ แปรรูปอาหาร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตสกลนคร ด้านเกษตรและประมง เป็นต้น ร่าง กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๖๔

(๕) การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ สู่ภาค อาทิ โครงข่ายรถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง และทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จะทำให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆ ในภาค

๖) กระแสของสังคมโลกให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ ประกอบกับโครงสร้าง ประชากรสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้มีความต้องการสินค้าและบริการด้านสุขภาพสูงขึ้น เช่น อาหาร มาตรฐานอินทรีย์และพืชสมุนไพร ซึ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความพร้อมในด้านการผลิต

๒.๒.๒ ข้อจำกัดและประเด็นท้าทาย

(๑) พื้นที่ภาคประสบปัญหาความแห้งแล้ง และพื้นดินขาดความอุดมสมบูรณ์ สภาพพื้นดิน เป็นดินทรายที่ไม่อุ้มน้ำ และมีแนวโน้มความแห้งแล้งรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากพื้นที่ป่าลดลงและเสื่อมโทรม เพราะถูกทำลายเพื่อการเกษตรและการทำธุรกิจอย่างต่อเนื่อง และระบบชลประทานยังไม่สามารถครอบคลุม พื้นที่ได้อย่างทั่วถึง มีเพียงร้อยละ ๑๒.๓ ของพื้นที่เกษตรเท่านั้น เกษตรกรส่วนใหญ่ยังทำการผลิตที่พึ่งพา น้ำฝน และทำนาปรังได้เพียงส่วนน้อย บางพื้นที่มีปัญหาดินเค็มทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเต็มที่

(๒) จำนวนคนจนมากที่สุดของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๘.๔ ของประชากรภาค มีรายได้ต่ำ กว่าเกณฑ์ จปฐ. ไม่สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ ขาดโอกาสทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ ส่งผลต่อคุณภาพแรงงานอยู่ในระดับต่ำส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือ และจำเป็นต้องเคลื่อนย้ายแรงงานไปยัง ท้องถิ่นอื่นหรือต่างประเทศ เพื่อหางานท า ก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา

(๓) คนมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารดิบ มีปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี มากที่สุดในประเทศ โดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่น เป็นพื้นที่ชุ่ม เพราะมีหนองน้ำ อ่างเก็บน้ำอยู่จำนวนมาก จึง ทำให้เชื้อดังกล่าวกระจายแพร่เชื้ออยู่ตามแหล่งน้ำต่างๆ คนขอนแก่น จึงมีโอกาสป่วยเป็นโรคพยาธิใบไม้ตับ และมะเร็งท่อน้ำดีสูง

(๔) แม่และเด็กมีปัญหาโภชนาการในสตรีมีครรภ์ เด็กมีน้ำหนักแรกเกิดต่ำกว่า ๒,๕๐๐ กรัม สูงที่สุดในประเทศ ซึ่งส่งผลเสียต่อสุขภาพและพัฒนาการของเด็ก ส่งผลให้เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสามารถทางเชาว์ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ต่ำสุดของประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๙๔.๗๙ กระทบ ต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม เนื่องจากจำนวนประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากที่สุดของประเทศ

(๕) แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน บางแห่งตั้งอยู่ห่างไกลเข้าถึงได้ยาก กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวมีน้อย

(๖) การเปลี่ยนสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหารและรายได้ของเกษตรกร

(๗) อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มต่ำ ประกอบกับ การลงทุนใหม่มีน้อย จึงมีแหล่งสร้างงานน้อย

(๘) การค้าชายแดน สินค้าส่งออกส่วนใหญ่ผลิตจากนอกภาค ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ ให้กับภาค

๓. กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

๓.๑ บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสม กับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบัน การศึกษาและสถาบันวิจัย ที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดิน คุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ดังนั้น การ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการ เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

๓.๒ ทิศทางการพัฒนาภาค ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจ ของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจ ชีวภาพ เชื่อมโยงการค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิต

ประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก เฉียงเหนือ (NE Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่ Green พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และ เศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน Growth โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ พิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจ ฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิต และ Gate ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจ ชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

๓.๓ เป้าหมายรวม

๓.๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออก เฉียงเหนือลดลง

๓.๔ แนวทางการพัฒนา การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับหมุดหมาย การพัฒนาประเทศตามกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหาและ ข้อจำกัดของภาค เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาไปสู่ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและ นวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๓.๔.๑ พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

(๑) พัฒนาข้าวหอมมะลิ ทุ่งกุลาร้องไห้ ทุ่งสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ ให้ได้ มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ โดยพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเกษตรชีวภาพทั้งระบบ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

(๒) ส่งเสริมการปลูกพืชมูลค่าสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาว และสมุนไพร (เลย อุดรธานี สกลนคร นครพนม) โดยจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ ส่งเสริม การปลูกและแปรรูปพืชสมุนไพรสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และ อุบลราชธานี อาทิ ขมิ้นชัน และไพล ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรและตาม ความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพืชสมุนไพร รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง

(๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดย สนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการ เลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และ เพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

(๔) ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากภาควิชาการในการสร้าง มูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรกรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรมโดยให้สถาบันการศึกษาและ สถาบันวิจัยในภาคให้มีบทบาทเป็นฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยใช้ประโยชน์จาก โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ถ่ายทอดความรู้ และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๓.๔.๒ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

(๑) จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับ การเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมกับนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหาร ร่าง กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ สำหรับภาคเกษตรใน

ระดับไร่นา ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และ โคก หนอง นา โมเดล เพื่อให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้ในฤดูแล้ง

(๒) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มี ความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุก ภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจาก อุทกภัยและภัยแล้ง

๓.๔.๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน อาทิ ผ้าไหม ผ้า ฝ้าย ผ้าย้อมคราม ในพื้นที่กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุดรธานี เลย หนองบัวลำภูบึงกาฬ และจังหวัดที่มีศักยภาพ เป็นต้น

(๑) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสร้างนวัตกรรม เพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างอัตลักษณ์และคุณค่าของผ้าทออีสานโดยสร้างเรื่องราวของลวดลายสีสันเชื่อมโยงกับ วัฒนธรรม พัฒนาคุณภาพสินค้า ออกแบบ สี ลวดลาย ตราสัญลักษณ์ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอด ห่วงโซ่การผลิตให้หลากหลาย

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ในการออกแบบและการจัดการสินค้า ให้ทันสมัย พัฒนาระบบตลาด สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมกับภาคอุตสาหกรรม

(๓) ส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ พัฒนากระบวนการผลิตตั้งแต่การปลูก หม่อน ฝ้าย คราม เลี้ยงไหม แปรรูป การสร้างเรื่องราวให้เชื่อมโยงกับเอกลักษณ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม การดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น

๓.๔.๔ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

(๑) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมือง ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้ มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองนครราชสีมา เมืองมุกดาหาร และเมืองหนองคาย ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอด จากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ ยกระดับระบบโครงสร้าง พื้นฐานในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่ม รวมทั้งวางแผน เพื่อสงวนและรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันการรุกล้ำพื้นที่สีเขียวจากการขยายตัวของเมืองใน อนาคต และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานี และรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยง โครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง ร่างกรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๖๘

(๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็น ศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงาน โครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

(๔) พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ใน พื้นที่จังหวัดหนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พื้นที่ภาคเหนือ

ตอนล่าง พื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เพื่อเชื่อมโยงไปยัง สปป. ลาว เวียดนาม และต่อเนื่องไปยังจีนซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก และเชื่อมโยงกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงทั้งทางบก ทางรถไฟ ทางอากาศ สู่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมระบบราง ท่าเรือบก (Dry Port)

๓.๔.๕ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

(๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชน ในการสร้างสรรค์กิจกรรม อาทิ ท่องเที่ยวสุขภาพ เทศกาลประจำถิ่น โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้ง ชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และเมือง เก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนา แบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

(๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่ม ระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่น หรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยววิถีใหม่ รักษา มาตรฐานการให้บริการ จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ สนับสนุนนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่ง ท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคายสปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบ คาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนน เชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้

(๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิตออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุก รื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ปรับปรุงสิ่ง อำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่ง สาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

(๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัย ให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่าย เพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่าง ภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของ นักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้าน ภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มี คุณภาพดี โดยเน้นการให้บริการด้านอาหารพื้นถิ่นที่สะอาด ปลอดภัย รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมใน แหล่งท่องเที่ยว

๓.๔.๖ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางโคก หนอง นา โมเดล และเกษตรทฤษฎีใหม่

(๒) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่าย โรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวังวินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

(๓) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้ มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๓.๕ ตัวอย่างแผนงานสำคัญ

๓.๕.๑ แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ทุ่งกุลาร้องไห้

(๑) สาระสำคัญ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร ตลอดจนภูมิ ปัญญาและองค์ความรู้ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนากระบวนการผลิตและการแปรรูปที่สามารถ นำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและการยอมรับของผู้บริโภค ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งต้องมีการพัฒนาทั้งตัวมาตรฐาน กระบวนการตรวจรับรอง และการตรวจสอบ ย้อนกลับ ให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้อย่างกว้างขวางและไม่เป็นภาระต้นทุนการผลิต โดยสนับสนุน กระบวนการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนพัฒนาระบบกระบวนการรับรองให้มีความรวดเร็ว และระบบ การตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อใช้ในการติดตามตรวจสอบที่ต้นทาง

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) **ของแผนงาน**

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
• การจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ • วิจัยและพัฒนาพันธุ์ • การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ • ตรวจรับรองมาตรฐาน • ระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน • การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร • พัฒนาคุณภาพดิน	• วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ • ส่งเสริมการแปรรูปโดยใช้นวัตกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและได้มาตรฐานทั้งในและต่างประเทศ	• ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการบริโภค • เพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ • การสำรวจความต้องการสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ตลาดเฉพาะ) • การสร้างตราสินค้า

๓.๕.๒ แผนงานพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฐานเศรษฐกิจ ชีวภาพ (NeEC-Bioeconomy)

(๑) สาระสำคัญ เน้นส่งเสริมการน าเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ของกระบวนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมชีวภาพ และพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมชีวภาพเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ โดยสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบจัดการเทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญาทาง ชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพในการสร้างนวัตกรรม ให้คำแนะนำและสนับสนุน การพัฒนาเทคโนโลยีร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการ สถานศึกษา และหน่วยงานวิจัยของภาครัฐ เพื่อสร้างความ เข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโต

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) **ของแผนงาน**

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
• การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ • การจัดตั้งศูนย์ทดสอบห้องปฏิบัติการหรือเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล • การส่งเสริมการทำเกษตรสมัยใหม่โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มผลิตภาพและผลผลิตทางการเกษตร	• การสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพ • การต่อยอดงานวิจัยเพื่อสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชีวภาพ	• การเพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์ และออฟไลน์ • การสร้างความตระหนักของผู้บริโภคถึงความสำคัญของการบริโภคผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชีวภาพ

****

๑.๔.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๕)

๑. ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต ที่ตั้งตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๒๕ – ๑๗ องศาเหนือและเส้นแวงที่ ๑๐๑ - ๑๐๓ องศาตะวันออก ซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๔๔๕ กิโลเมตร ขนาดพื้นที่ มีพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดรวม ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด รวม ๓๑,๔๒๓.๘๗ ต ารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๘ ของพื้นที่ประเทศ ร้อยละ ๑๘.๖๑ ของพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม ตามลำดับ กลุ่มจังหวัดฯ ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำชีที่ อยู่ตอนกลางของพื้นที่ และที่ราบลุ่มแม่น้ำมูล ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่ โดยทางทิศตะวันตก และทิศเหนือจะมีสภาพเป็นภูเขาเทลาดมาทาง ทิศตะวันออก และมีอาณาเขต ดังนี้ - ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดเลย หนองบัวลำภู อุดรธานี และสกลนคร - ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และนครราชสีมา - ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดมุกดาหาร และยโสธร - ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดชัยภูมิ และเพชรบูรณ์

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศโดยรวมเป็นพื้นที่ราบลุ่มน้ำชี ประมาณร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดลักษณะของพื้นที่จะ อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒๐๐ เมตร และเท ลาดจากทางทิศตะวันตกไปสู่ทางทิศตะวันออก ด้านทิศเหนือและ ทิศตะวันตกลักษณะของพื้นที่จะเป็นพื้นที่ภูเขาที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาภูพานทางตอนเหนือของจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัด ร้อยเอ็ด ส่วนทางทิศตะวันตก ประกอบด้วย เทือกเขาภูเก้า-ภู พานคำ เทือกเขาในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูเวียง อุทยานแห่งชาติ ภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย อุทยานแห่งชาติ น้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ และเทือกเขาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ทุ่งกระมัง จังหวัดชัยภูมิ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิอากาศ จัดอยู่ในกลุ่มที่มีฝนตกสลับกับแห้งแล้ง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีผลทำให้อากาศหนาวเย็น และพายุดีเปรสชันจากทะเลจีนใต้ ทำให้มีฝนตก เป็นบริเวณกว้าง ระยะใกล้-ไกลทะเลจะทำให้อากาศมีความแตกต่างกันระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวมากเนื่องจากไม่มี ๓ พื้นที่ติดต่อกับทะเลมีอุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ย ๓๖.๓๕ องศาเซลเซียส มี ๓ ฤดู คือฤดูร้อนฤดูฝนฤดูหนาวในแต่ละฤดู จะมีช่วงเวลาไม่คงที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และอิทธิพลของลมมรสุมเป็นหลัก

๑.๔ เขตการปกครอง กลุ่มจังหวัด ภาคตะวัน ออกเฉียงเหนือตอนกลางแบ่งเขตการปกครองเป็น ๔ จังหวัด ๗๗ อำเภอ ๖๕๙ ตำบล ๘,๓๐๕ หมู่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗๒๒ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วน จังหวัด ๔ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๐ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๔๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๖๓ แห่ง

ตารางที่ ๑ : เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๒

จังหวัด	เขตการปกครอง			องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น				
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบล
กลุ่มจังหวัด	**๗๗**	**๖๕๙**	**๘,๓๐๕**	**๔**	**๑**	**๑๐**	**๒๔๔**	**๔๖๓**
กาฬสินธุ์	๑๘	๑๓๕	๑,๕๘๔	๑	-	๒	๓๗	๗๑
ขอนแก่น	๒๖	๑๙๘	๒,๓๓๑	๑	๑	๖	๓๗	๑๔๐
มหาสารคาม	๑๓	๑๓๓	๑,๗๔๔	๑	-	๑	๑๘	๑๒๓
ร้อยเอ็ด	๒๐	๑๙๓	๒,๔๔๖	๑	-	๑	๗๒	๑๒๙

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕

๑) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ในระดับอำเภอ รวม ๗๗ อำเภอ ๖๕๙ ตำบล ๘,๓๐๕ หมู่บ้าน

๒) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาล ๒๕๕ แห่ง โดยแยกเป็น เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๐ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๔๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๖๓ แห่ง

๑.๕ การใช้ประโยชน์ที่ดิน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจังหวัด ขอนแก่น เป็นศูนย์กลางการบริหารงานกลุ่มจังหวัด มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๓๑,๔๒๓.๘๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๙,๖๓๙,๙๑๘ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๖.๑๘ ของประเทศ เป็นพื้นที่ป่าไม้ ๑,๕๕๓,๔๙๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๙ ของพื้นที่ มีพื้นที่การเกษตร ๑๓,๕๘๕,๔๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๑๗ ของพื้นที่ อยู่ในเขตชลประทาน ๒,๒๒๕,๒๐๙ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๘ ของพื้นที่การเกษตร หรือร้อยละ ๑๑.๓๓ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ตารางที่ ๒ : พื้นที่การเกษตร ชลประทาน และป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๒

หน่วย : ไร่

รายการ	กลุ่มจังหวัด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	มหาสารคาม	ร้อยเอ็ด
๑.พื้นที่การเกษตร	๑๓,๕๘๔,๐๓๕	๒,๘๓๒,๘๙๐	๔,๒๑๗,๙๓๘	๒,๘๑๘,๕๗๓	๓,๗๑๔,๖๓๔
- พื้นที่ชลประทาน	๒,๒๒๕,๒๕๙	๕๕๙,๔๗๕	๕๗๒,๑๘๓	๔๕๕,๘๑๗	๖๗๗,๗๘๔
๒.พื้นที่ป่าไม้	๑,๕๗๓,๓๖๒	๔๖๔,๗๐๖	๗๖๐,๗๖๙	๑๓๓,๖๖๓	๒๑๔,๒๒๔
๓.พื้นที่นอกการเกษตร	๔,๔๘๒,๕๒๑	๑,๐๔๔,๑๒๐	๑,๘๒๕,๐๓๗	๓๕๖,๒๐๓	๑,๒๕๗,๑๔๘
พื้นที่ทั้งหมด	**๑๙,๖๓๙,๙๑๘**	**๔,๓๔๑,๗๑๘**	**๖,๘๐๓,๗๔๔**	**๓,๓๐๘,๔๓๙**	**๕,๑๘๖,๐๑๗**
ครัวเรือนเกษตร (ครว.)	๗๐๕,๔๓๖	๑๗๒,๕๗๗	๒๒๕,๙๐๑	๑๖๔,๕๓๖	๒๑๙,๖๖๑

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕

๑.๖ โครงสร้างพื้นฐาน

๑.๖.๑ การคมนาคมขนส่ง มีเส้นทางการขนส่งที่สำคัญ คือ ทางบก ทางอากาศ มีโครงข่ายครอบคลุมพื้นที่ ๔ จังหวัด คือ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เชื่อมโยงสู่ภาคอื่นๆ ของประเทศได้อย่างสะดวกและ รวดเร็ว ดังนี้คือ

๑) ทางบก

(๑) ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่จำนวน ๗ สาย ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ): สระบุรี-หนองคาย ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (East-West Economic Corridor: EWEC) หรือทางหลวงเอเชีย สาย ๑๖ (AH๑๖): อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผ่านจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ จนไปสุดที่จังหวัดมุกดาหาร ทางหลวงหมายเลข ๒๓ : เชื่อมโยงการเดินทางในกลุ่มจังหวัดแยก อ.บ้านไผ่(จังหวัด ขอนแก่น)ผ่าน จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร จนไปสุดที่จังหวัดอุบลราชธานี ทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ : ชัยภูมิผ่านจังหวัดนครราชสีมาบุรีรัมย์มหาสารคามร้อยเอ็ด ยโสธรอำนาจเจริญจนไปสุดที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘: ท่าพระ (ขอนแก่น)-อ.โกสุมพิสัย -มหาสารคาม ทางหลวงหมายเลข ๒๑๓: มหาสารคาม- กาฬสินธุ์- สกลนคร ทางหลวงหมายเลข ๒๑๔: กาฬสินธุ์– ร้อยเอ็ด– สุรินทร์จนไปสุดที่จุดผ่านแดนถาวรช่อง จอม-โอเสม็ด ๕

(๒) ทางรถไฟ เส้นทางจาก กรุงเทพฯ – หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข ๒ หรือ ถนนมิตรภาพ ผ่านอำเภอในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล โนนศิลา บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพองและ เขาสวนกวาง

๒) ทางอากาศ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีท่าอากาศยานภายในประเทศ ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานขอนแก่น และท่าอากาศยานร้อยเอ็ด ซึ่งมีสายการบินโดยสารภายในประเทศให้บริการ ๔ สาย การบิน ได้แก่ Thai Smile, Thai AirAsia, Nok Air และ Thai Lion airโดยทำการบินเชิงพาณิชย์จำนวน ๓๒๘ เที่ยวบิน โดยทำการบินจากท่าอากาศยานขอนแก่น สู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดอนเมือง เชียงใหม่ หาดใหญ่ ภูเก็ต และอู่ตะเภา และจากท่าอากาศยานร้อยเอ็ด สู่ท่าอากาศยานดอนเมือง

๑.๖.๒ ข้อมูลการใช้พลังงาน

๑) โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๒) โรงไฟฟ้าแยกรายเชื้อเพลิง

๓) การใช้ไฟฟ้า

๑.๖.๓ การใช้น้ำประปา มีสัดส่วนครัวเรือนผู้ใช้น้ำจำนวน ๓๒๗,๑๓๔ ครัวเรือน มากเป็นอันดับ ๒ ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จำนวน ๓๕๗,๗๑๕ ครัวเรือน) โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนครัวเรือนผู้ใช้น้ำมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๒๐๖,๑๖๕ ครัวเรือน) รองลงมา จังหวัด มหาสารคาม (๓๘,๔๔๔ ครัวเรือน) จังหวัดร้อยเอ็ด (๒๙,๑๒๓ ครัวเรือน) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๓๓,๒๑๔ ครัวเรือน) ตามลำดับ และจำนวนปริมาณน้ำผลิตจ่าย ๑๐,๑๐๑,๒๕๘ ลบ.ม. มากเป็นอันดับ ๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดที่มีจำนวนปริมาณน้ำผลิตจ่าย มากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๖,๕๑๓,๘๓๑ ลบ.ม.) รองลงมา จังหวัด มหาสารคาม (๑,๕๔๑,๙๖๒ ลบ.ม.) จังหวัดร้อยเอ็ด (๑,๑๒๓,๐๐๓ ลบ.ม.) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๙๒๒,๔๖๒ ลบ.ม.)

๑.๖.๔ การใช้อินเตอร์เน็ต มีการติดตั้งโครงข่ายอินเตอร์เน็ตความเร็วสูง โดยโครงการเน็ตประชารัฐ ซึ่งได้ดำเนินการติดตั้งแล้วเสร็จ ๔ จังหวัด ๗๗ อำเภอ ๕๘๙ ตำบล ๓,๙๒๙ หมู่บ้าน โดยแบ่งเป็นจังหวัดกาฬสินธุ์ ๑๒๙ ตำบล ๗๖๖ หมู่บ้าน จังหวัดขอนแก่น ๑๘๓ ตำบล ๑,๑๕๘ หมู่บ้าน จังหวัดมหาสารคาม ๑๒๓ ตำบล ๘๙๘ หมู่บ้าน และจังหวัดร้อยเอ็ด ๑๕๔ ตำบล ๑,๑๐๗ หมู่บ้าน

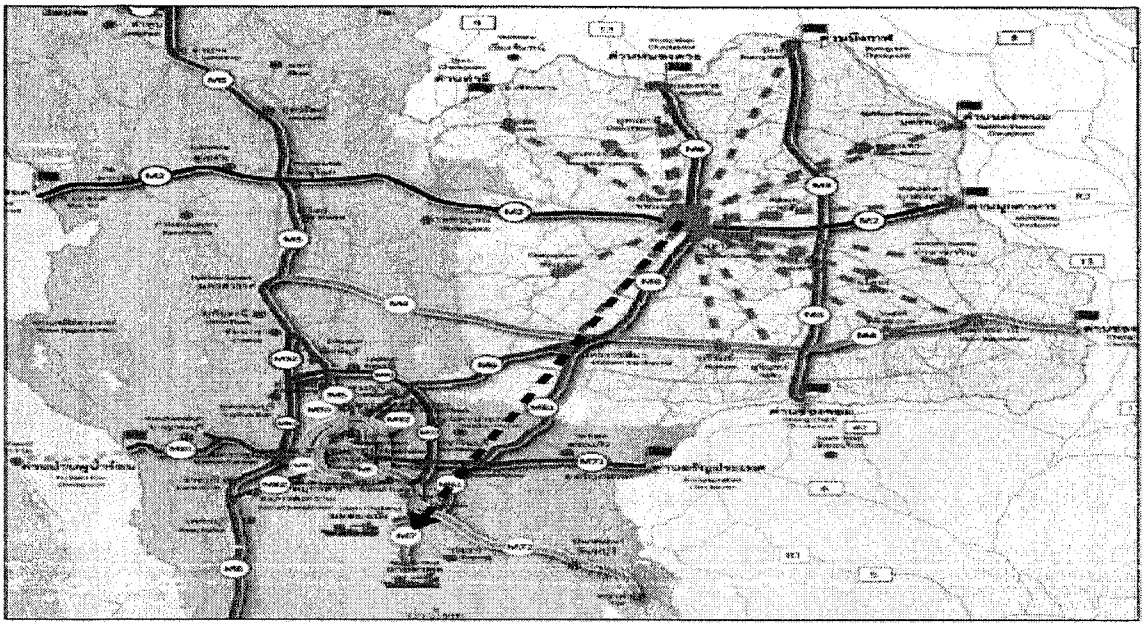
๑.๗ ข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ

๑.๗.๑ เป็นศูนย์กลางของการบริหารราชการของภาคโดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่น

๑.๗.๒ เป็นแหล่งทุนของการพัฒนาโดยมีสถาบันการเงินทั้งของภาครัฐและเอกชนให้บริการเป็นจำนวนมาก รวมถึงเป็นที่ตั้งของธนาคารแห่งประเทศไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จังหวัดขอนแก่น ตลอดจนเป็นศูนย์กลางของ ๙ การส่งเสริมการลงทุน โดยมีศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ ๓ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่จังหวัดขอนแก่นทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แนะนำ บริการข้อมูลด้านการลงทุน

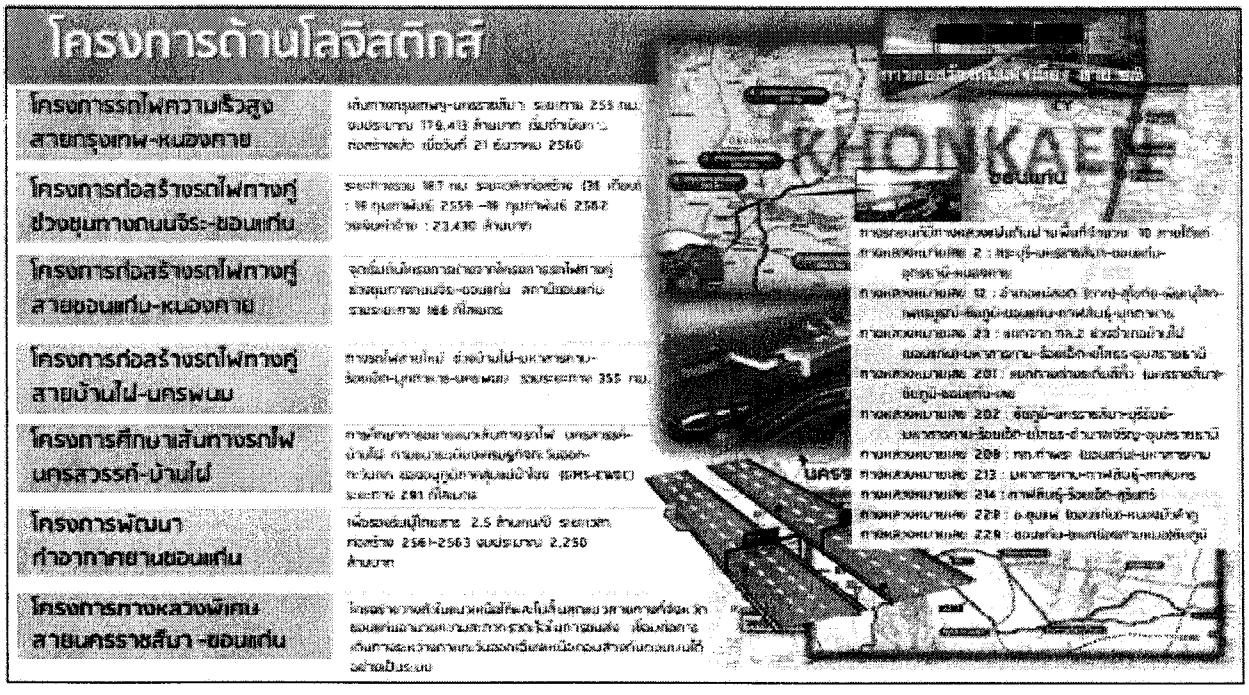
๑.๗.๓ มีพื้นที่เหมาะสมในการดำเนินโครงการระบบขนส่งทางราง และท่าเรือบก (Dry Port) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โครงการพัฒนาธุรกิจท่าเรือบกเพื่อสนับสนุนการให้บริการของท่าเรือกรุงเทพและท่าเรือแหลมฉบังโดยสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาพที่ ๑ แสดงศูนย์กลางโลจิสติกส์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบราง เนื่องจากมีชุมทางรถไฟที่สำคัญและมีระดับความน่าเชื่อถือของการให้บริการโดยรถไฟ ยังมีความได้เปรียบในแง่ของ การมีแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางราง ได้แก่ (๑) โครงการรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพ-หนองคาย (๒) โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่สายขอนแก่น-หนองคาย (๓) โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่สายบ้านไผ่-นครพนมเป็นทางรถไฟทางคู่สายใหม่ ช่วงบ้านไผ่ มหาสารคาม ร้อยเอ็ดมุกดาหารนครพนม รวมระยะทาง ๓๕๕ กิโลเมตร (๔) โครงการศึกษาเส้นทางรถไฟนครสวรรค์-บ้านไผ่ โดยศึกษาการขยายแนวเส้นทางรถไฟ นครสวรรค์-บ้านไผ่ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก ของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS-EWEC) ระยะทาง ๒๙๑ กิโลเมตร (๕) โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่นซึ่งได้มีพิธีเปิดที่สถานีท่าพระ วงเงิน ก่อสร้างกว่า ๒๖,๐๐๐ ล้านบาทซึ่งเปิดใช้งานได้ในปี ๒๕๖๑

ภาพที่ ๒ : แสดงความพร้อมโครงการด้านโลจิสติกส์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางถูกกำหนดให้เป็นศูนย์กลางการค้าของอนุภูมิภาคลุ่ม น้ำโขงและประตูสู่อาเซียนตะวันออกและจีน และศูนย์กลางการค้าสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ตามลำดับ ซึ่งยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะส่งผลให้มีปริมาณสินค้าเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าเกษตร ซึ่งเป็นสินค้าที่มีศักยภาพในการส่งออกสูง หากเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งจากทางถนนเป็นทางรถไฟจะสามารถลดต้นทุนการขนส่งสินค้า ๔ กลุ่ม ได้แก่ เกษตร พื้นฐาน และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป สามารถลดต้นทุนจากการขนส่งทางถนนเป็นขนส่งทางรถไฟได้ถึง ร้อยละ ๔๐ อุตสาหกรรมทั่วไป ร้อยละ ๕๕.๑๙ และอุตสาหกรรมเทกอง ร้อยละ ๓๓.๐๒ โดยมีสินค้าจากกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ และ ๒ มีโอกาสเลือกใช้บริการท่าเรือบกที่พัฒนาขึ้นในจังหวัดขอนแก่น

๒. ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด(Gross Provincial Cluster Product : GPCP) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๔๐๕,๗๔๐ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๑๐ ของประเทศ และอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพิ่มขึ้นจากปี๒๕๖๐ คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๐ (ปี ๒๕๖๐ มูลค่า GPCP ๓๘๙,๗๓๘ ล้านบาท) อัตราการขยายตัวของ GPCP กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ เท่ากับ ๓.๘๙ โดยจังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ ๒๑๑,๑๙๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐๕ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาคือจังหวัดร้อยเอ็ด ๗๕,๖๐๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๓ จังหวัดมหาสารคาม ๕๙,๖๙๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๑ และจังหวัดกาฬสินธุ์ ๕๙,๒๕๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๑ ตามลำดับ โดยจังหวัดมหาสารคามมีอัตราการเพิ่มขึ้นมูลค่าผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัดสูงสุดในกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๖๑ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ จำนวน ๒,๗๗๒ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๖๔

มูลค่าเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มาจากภาค นอกการเกษตร โดยในปี ๒๕๖๑ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๔๒,๖๗๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๔๕ ของมูลค่าGPCP เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ จำนวน ๑๗,๗๑๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๐ โดยมีสาขาการค้า/บริการท่องเที่ยว มูลค่า มากที่สุด มูลค่า ๒๓๗,๓๓๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔๙ รองลงมาคือสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่า ๑๐๕,๓๓๑ ล้านบาท และสาขาการเกษตร ๖๓,๐๖๙ ล้านบาท

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัวประชากร (Per provincial cluster product per capita) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง ปี ๒๕๖๑ มีมูลค่าเท่ากับ ๙๒,๖๘๓ บาท/คน/ปีและเป็นอันดับที่ ๑๒ ของประเทศ และอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ โดยผลิตภัณฑ์ มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ (๘๘,๖๖๑ บาท) จำนวน ๔,๐๒๒ บาท คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๓ กลุ่มจังหวัด ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดต่อหัวสูงสุดคือกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (๖๘๐,๑๐๓ บาท) และ กลุ่มจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัวต่ำสุดคือกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (๖๘,๑๖๘ บาท) สำหรับจังหวัดในกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงสุด คือ จังหวัดขอนแก่น (๑๒๒,๙๕๐ บาท) รองลงมาคือ มหาสารคาม (๗๕,๔๑๘ บาท) กาฬสินธุ์ (๗๓,๙๙๘ บาท) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๗๐,๘๐๓ บาท)

๒.๑.๒ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย ในปี พ.ศ.๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย ๑๙,๘๓๘.๑๑ บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๗.๖๖ แต่ยังน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และรายได้เฉลี่ยทั่วราชอาณาจักร โดยจังหวัดที่มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยมากที่สุดคือ จังหวัดมหาสารคาม (๒๒,๑๙๑.๙๖ บาท/เดือน) รองลงมาคือ จังหวัดขอนแก่น (๑๙,๒๕๒.๕๐ บาท/เดือน) จังหวัดกาฬสินธุ์ (๑๙,๐๘๘.๙๗ บาท/เดือน) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๑๘,๘๑๘.๙๙ บาท/เดือน) ตามลำดับ โดยจังหวัดกาฬสินธุ์มีอัตราการเพิ่มขึ้นของ รายได้ครัวเรือนจากปี ๒๕๖๑ รายได้อยู่ที่ ๑๔,๒๖๓.๘๑ บาท/เดือน เป็น